

University of Madras.

F. A. TEXT FOR 1902.

**RAMAYANA VENPA
POREPURI KANDAM**

BY

Tanjore

SATHAVADHANAM - SUBRAMANIAM AIYAR.

Head Tamil Pandit, St. Thome College, Mylapore, Madras

WITH AUTHOR'S NOTES

1902 - ம் வருஷத்து F. A. பாடம்.

இராமாயண வெண்பா.

மூன்றாவது

போர்புரிகாண்டம்

தஞ்சாவூர்

சதாவதானம் - சுப்பிரமணிய ஐயர்,

இயற்றியது.

நாலாசிரியருரையுடன்

Madras :

PRINTED AT THE MEMORIAL PRESS,

1900

Price 8 Annas.

All Rights Reserved.

உ

கடவுள் துணை.

மு க வு ரை.

பு மகன்மார்பகம் பொலிமதாணியினடு மாமணிநிகர்த்து வனப்பின் விழு
மிய கோசலநாட்டின் நடுநாயகமாகிய அயோத்திமாநகரில் ஆழியொன்று
ருட்டி ஆளுகைசெலுத்திய தசரதசக்கரவர்த்தியின் திருமகனாவதரித்தரு
ளிய இராமபிரானது சரிதை முழுமையும் யான் வெண்பாயப்பினால் ஐந்து
காண்டங்களாக வருத்தியற்றியுள்ள இராமாயணவேண்பா என்னும் தூ
லில் கனம்பொருந்திய சென்னைச்சர்வகலாசங்கத்துத் திராவிடபாடசபையா
ரால் 1900 - வது 1901 - வது வருடங்களின் F. A. பரீகஷைக்குப் பாட
புத்தகங்களாக முறையே அவதாரகாண்டம், வனம்புகுகாண்டம் நியம
னாகுசெய்யப்பெற்று அச்சிட்டுப் பிரசுரஞ்செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

அதான்று,

1902 - வது வருட F. A. பரீகஷைக்கும் பாடபுத்தகமாகவும் இராமா
யணவெண்பாவின் மூன்றாவது காண்டமாகிய போர்புரிகாண்டம் ஷ
சபையார் நியமனஞ்செய்திருத்தலால் அதனைப் பதவுரை குறிப்புரைகளுடன்
அச்சிட்டுப் பிரசுரிக்கப் புகுந்தனன்.

உவரிமுகந்துண்டு உவரீக்கி உண்ணீராக்கி உலகிற்குதவும் உயர்குணத்
தெழிலியை உவமைகொண்டுற்ற உத்தமவித்துவ வித்தகர் இதனுட்கிடக்கும்
என்சொல்வழுஉக்கள் எனைத்தையுமிகந்து இராமபிரானது இனிய சரிதை
மழையை மாணவர்க்கெவியெனும் வயலவாயப்பெய்து அறிவெனும் பைங்குழ்
அணிபெறுவளர்த்து வெறுமையில் பெரும்பயன் விளைத்திட வேண்டுகின்
றனன்.

இங்ஙனம்,

தஞ்சாவூர்,

சென்னை,
1901 (வரு)
ஜனவரிமீன

சதாவதானம் - சுப்பிரமணிய ஐயன்,
தமிழ்ப்பிரதமபண்டிதன்,
ஸென்தோம் காலேஜ்,
சென்னை.

இராமாயணவெண்பா.

ந - வது,

போர்புரிகாண்டம்.

(யுத்த காண்டம்.)

1. இன்னணங்கா குத்த நிருங்குதம்பாற் றுனையொடு
துன்னி யுறக்கேட்டுத் தொல்லில்ங்கை—மன்னும்
புணையிருபான் றேனாடையான் பாங்கமர்ந்த தேர்ச்சித்
துணைவரொடு தேர்தலுற்றான் சூழ்ந்து.

இன்னணம்—இவ்வாய், காகுத்தன்—இராமபிரான், இரு கடல்பான்—
பெரியகடலின் கரையில், துன்னையொடு—வானரசேனையொடு, துன்னி உற—
நெருங்கிவந்து தங்கியிருக்க, தொல்—பழமையான, இலங்கை மன்
னும்—இலங்கையில் நிலைத்திருக்கின்ற, புணை இருபான் தோள்உடையான்—
பந்த இரபது தோள்களையுடைய இராவணன், கேட்டு—(அசசெய்தி)
கேள்வியுற்று, பாங்கு அமர்ந்த—பக்கத்திலுள்ள, தேர்ச்சித்துணைவரொடு—
மந்திரிகளோடு, சூழ்ந்து தேர்தல் உற்றான்—ஆராய்ந்தறிபத்தொடங்கினான்.

இன்னணம் - இன்னவணணம் என்றதின் மருஉ. காகுத்தன் - ககுத்
தன் என்னும் அரசனது மரபிற் றேன்றியவன்.

2. அஞ்ஞான்று வீடணன் றன் னண்ணல் முகநோக்கி
யெஞ்ஞான்று கற்புபுரியா வேந்திழையை—யிஞ்ஞான்றே
விட்டிடுதி னுன்னெனவல் வெய்யோன் வெகுண்டொழுகப்
பட்டவன்புக் கான்பரமன் பால்.

அஞ்ஞான்று வீடணன்—அப்பொழுது விபீடணன், தன் அண்ணல்
முகம் நோக்கி—தனது முத்தோனாகிய இராவணன்முகத்தைப் பார்த்து,
எஞ்ஞான்றும் கற்பு அழியா—எக்காலத்தும் கற்புடைமை நீங்காத, ஏந்தி
ழையை—சீதையை, இஞ்ஞான்று ஏ—இப்பொழுதே, விட்டிடுதல் என்று
என்—நீக்கிவிடுதல் என்றமை என்றுசொல்ல, அ வெய்யோன்—அந்தக்கொடிய
இராவணனா, வெகுணி ஒழுகப்பட்டிடு—கடித்து கோபிக்கப்பட்டிடு,

அவன்—அவ்விபீடணன், பரமன்பால்—மேலோனாகிய இராமபிரானிடத்த
புக்கான்—சரணமடைந்தான்.

உம்மை - முற்றும்மை. ஏகாரம் விரைவுப்பொருட்டு, ஏந்திழை - வினை
த்தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை.

வந்த விளவறனை மாருதிசொல் லாணட்டேற்
நிந்தனிலங் கைக்கிறைநீ யேயென்னு—முந்துமுடி
குட்டினான். முன்னொர்கவித்—தோன்றின வற்குமுடி
குட்டினா னன்பு சுரந்து.

முன் ஓர் கவி தோன்றல் இளவற்கு—முன்பு ஒருவானரத்தலைவனாகிய
வாலியின் தம்பியான் சக்கிரிவனுக்கு, முடி குட்டினான்—பட்டங்கட்டுவித்த
இராமபிரான், வந்த இளவல்தன்—தன்னிடத்தடைக்கலமாய் வந்த இளை
யோனாகிய விபீடணனை, மாருதி சொல்லால் நட்டு ஏற்று—அநுமான்சொல்
வினாள் சிறேகித்து ஏற்றுக்கொண்டு அன்பு சுரந்து—(அவனிடத்து) அன்பு
யிருந்து, இந்த இலங்கைக்கு—இந்த இலங்காபுரிக்கு, நீ ஏ இறை என்ன—
நீயே அரசன்என்று, முந்து முடி குட்டினான்—முன்னரே முடிகுட்டினான்.

ஏகாரம் - தேற்றம். முந்துமுடிகுட்டினான் எ - து இராவணசங்கராஞ்
செய்தல் உறுதியாதல்பற்றியென்க. இளவற்குமுடிகுட்டினான் எ - து முடி
குடல் முத்தோனுக்கியல்பாயினும் அவன்கொடியனாயின் அவனைக்கொன்று
இளையவனுக்கு முடிகுட்டுவித்தல் இராமபிரானுக்கு இயற்கைபோலும் என்
ததாம். இது தருத்தடையடைகொளியணி.

4. பின்னர் கடலடைப்பான் பெம்மான் விடைக்குறியோன்
தன்னைக்குறித்துத் தருப்பையனை—மன்னியிருந்
தேழுதின நோற்பவவ னெய்திலனெய் யம்பொன்றா
லேழுகட லும்புகைந்த வே.

பெம்மான்—பெருமானாகிய இராமபிரான், பின்னர்—பின்பு, கடல்
அடைப்பான்—கடலை யடைக்கும்பொருட்டு, விடைக்குறியோன் தன்னை—
இடபத்தை அடையாளமாக்கொண்ட வருணதேவனை, குறித்து—உத்தே
சித்து, தருப்பை அனை மன்னி இருந்த—தருப்பைப்பில்லாடாகிய சபனத்
தில பொருந்தியிருந்து, ஏழுதினம் நோற்ப—ஏழுநாட்கள்வரையில் தவஞ்
செய்யவும், அவன் எய்திலன்—அவ்வருணதேவன் எதிர்வந்தாளினானை, எய்—
(யிக்கசினங்கொண்டு) எய்த, அம்பு ஒன்றால்—ஒருபாணத்தினால், ஏழு கட
லும் புகைந்த—ஏழுகடல்களும் கொதித்துப்புகைந்தன.

தன் ஏ அசைகிலைகள், பெம்மான் - பெருமான் என்பதன் மகுட, இட
பும் மேற்சிறைப்பாலன் குறியாதலின் விடைக்குறியோ னென்னும்படி. து.
உம்மை - முற்றும்மை. அடைப்பான் - எதிர்காலவினைபெய்ச்சம்.

இராமபிரான் கடலடைக்க வருணனைக்குறித்துத் தென்கடற்கரையில் தருப்பையணியில் தங்கினோற்ற தலம் தருப்பசபனம் என வழங்குகின்றது.

5. ஆழி புகைந்திடலும் மவ் வருணன் வந்துறைஞ்சி
யாழி யடைப்பா னறைந்தேக—வாழியன்பின்
சேது நள னாழ்கட்டிச் சென்றி டுத்தான். றண்டொடுவிண்
மீதுயர்சூ வேலவெற்பின் மேல்.

அ வருணன்—அந்த வருணதேவன், ஆழி— (தனக்கு அகிட்டானமா கிய) கடலானது, புகைந்திடலும்—வெப்பியவுடன், வந்துறைஞ்சி—வந்து வணங்கி, ஆழி அடைப்பான் அறைந்து ஏக—கடலை அடைத்துக்கொள்ளச் சொல்லிச் செல்ல, பின்—பின்பு, ஆழியன்—சக்கரதாரியான இராமபிரான், சேது நளனால் கட்டி—அணையை நளனென்னும் வானரனால் (மலைகளைக் கொண்டு) கட்டுவித்து, சென்று— (அவ்வுழியால் கடலைக்கடந்து) சென்று, விண்மீது உயர்—ஆகாயத்தினிடை உயர்ந்திருக்கின்ற, சுவேலவெற்பின் மேல்— (இலங்கையிலுள்ள) சுவேலபருவத்தினிடத்து, தண்டொடு இடித் தான்—வானரசேனையுடன் தங்கியிருந்தான்.

புகைந்திடலும் - உம் ஈற்று வினையெச்சம்.

6. உற்ற விபீடணன் குற்றசுக சாரணாப்
பற்றி முனம்விடுப்பப் பார்த்துமல—ஐயுற்றாதமை
விட்டபுகா தென்னு விடுத்தா னடிக்கிறை
மாட்டவொரல் லாம்புகுத்தார் வந்து.

உற்ற— (இராமபிரானோடு) சேர்ந்த, விபீடணன்—விபீடணனானவன், அங்கு உற்ற சுகசாரணரை—(இராவணனாலேவப்பட்டு) அங்குவந்த சுகன் சாரணன் என்னும் ஓற்றர் இருவரையும், பற்றி—பிடித்து, முனம் விடுப் ப—எதிரில் கொண்டுவந்து விட, அமலன் பார்த்து—மலரகிதனை இராம பிரான் அவரைநோக்கி, ஓற்றர்தம்மை விட்டல்—தூதுவந்தவரைத்தண்டித் தல், தகாது என்ன விடுத்தான்—தகுதியின்றென்றுசொல்லி விடுவித்தான், அவர்—அவ்வொற்றரிருவரும், (பின்பு) அரக்கர்இறைமாட்டு வந்து—இராக் கதர்தலைவனான இராவணனிடத்து மீண்டுவந்து, எல்லாம் வகுத்தார்—அங்கு கிகழ்ந்தனவற்றையெல்லாம் எடுத்துச்சொல்லினர்.

சுகசாரணர்—“உயர்திணையும்மைத்தொகை பலரீமே” என்றதனால் பன் மைவிசுவரூபம்.

7. வெற்பெடுத்தான் கோசலத்தார்வேந்துதனைக் காண்பானோர்
பொற்பெடுத்தோங் குங்கோ புழுவா—மற்புயத்துத்
தாசாதி தானுந் தீமுகற்காண் பானிவர்தான்
பாசறையா மம்மலைமேற்பால்

வெம்பு எடுத்தான் = கைலைமலையைப்பெடுத்தானாகிய இராவணன், கோசலத்தார் வெந்துதனை = கோசலநாட்டாருக் கிடைவனாகிய இராமனை, காண்பான் = பார்க்கும்பொருட்டு, பொம்புஎடுத்து ஒங்கும் = அழகினால் உயர்த்தப்பட்டு நீண்ட, ஓர்கோபுரம் இவர = ஒருகோபுரத்தின்மேல் ஏறிகிற, மல்புயத்து தாசாதிதானும் = மம்போரில்வல்ல தோகையுடைய தசரதகுமாரனான இராமபிரானும், தசமுகன் காண்பான் = இராவணனை நோக்கும் பொருட்டு பாசறை ஆம் அ மலைமேல்பால் = படைவீடாகிய அந்தச் சுவேலமலையின் மேலிடத்தில், இவரந்தான் = ஏறியின்றான்.

தன் தான் அசைநிலைகள். வெற்பெடுத்தான் - வினையாலணையும்பெயர்; முன்னர் இராவணன் திக்குவிசயஞ்செய்யச் சென்றபோது கைலைமலையைப்பெயர்த்தவனாவான்.

உம்மை - இறந்ததுதழீஇபவெச்சம். இவர இவரந்தானெனமுடிக்க.

8. வீடணன்றான் வெவ்வரக்கர் வேந்தனில நென்றுசுட்ட மேடமுச்ச முற்றான்சேய் மேற்கிகரி - நாடியுற்ற .

வெய்யவன்மேற் பாய்ந்துமுடி வீழ்த்தி விசையங்கொண்டையனைத்தாழ்ந்தான் மீண்டடைந்து.

வீடணன் = வீடணனாவான்; இவன் = (கோபுரத்தின்மேலேறிநிற்கின்ற) இவனே, வெவ்வரக்கர் வேந்தன் = கொடிய இராக்கதர்க்கரசனாகிய இராவணன், என்று சுட்ட = என்று சுட்டிக்காட்டலும், மேடம் உச்சம் உற்றான் சேய் = மேடராசியை உச்சத்தானமாக்கொண்ட சூரியனது புத்திரனாகிய சக்கிரீவன், மேல்கிகரி நாடியுற்ற = கோபுரத்தின்மேல்ஏறியின்ற, வெய்யவன்மேல் பாய்ந்து = கொடியோனாகிய அவ்விராவணன்மேல் பாய்ந்து, முடி வீழ்த்தி = அவனது கிரீடத்தைக் கீழ்த்தள்ளி, விசையங்கொண்டு = வெற்றிபெற்று, மீண்டு அடைந்து = திரும்பிவந்து, ஐயனை தாழ்ந்தான் = தலைவனாகிய இராமபிரானை வணங்கினான்.

தான் அசைநிலை. மேடராசி சூரியனுக்கு உச்சத்தானம் என்பது சோதிடநூற்கொள்கையாமாதலின் மேடமுச்சமுற்றான் என்னப்பட்டது; உச்சத்தானம் - உயர்ந்த இடம்.

9. பின்னரங்க தன்முன்னைப் பெம்மான்றா தேவக்கோன் முன்னு மரக்கழிறை முன்னரும - வன்னவன்ற னீயாவ நென்னமுன நின்னைவா னிற்பிணித்தான் சேயாமென் றுனன்னான் மேர்ந்து.

பின்னர் = பின்பு, பெம்மாள் = இராமபிரான், அங்கதன் தன்னை வாலி குமாரனாக அங்கதனை, தூது ஏவ = தூதாக அனுப்ப, கோன் முன்னும் அரக்கர் இறை முன்னர் = குற்றங்களைச் செய்யக்கருதுகின்ற இராக்ஷஸர்களை வனான இராவணனுக்கு முன்பு உற = (அவன்) அடைய, அன்னவன் = அவ்விராவணன், நீ யாவன் = நீ யாரென்று வினாவ, அன்னவன் அங்கத

னாவன், தேர்த்து=ஆலோசித்தறிந்து, கின்னை முனம் வாலில் பணித்தான்—உன்னை முன்னாளில் வாலினம் கட்டியவனாகிய வாலியின், செய் ஆம் என்றான்—புத்திரன் (பாள்) என்று விடைபகர்ந்தான்.

தன் தான் ஆம் அசைநிலைகள். 'வாலில் பணித்தான்' எ-து முன்பு வாலி திக்குவியலுசெய்யத் தென்றிசையிற் சென்றபொழுது இராவணன் பின்புறத்தில் வந்து கட்டிக்கொள்ள அவனைத் தன்வாலினம் கட்டிக்கொண்டு கிட்கின்ன, தக்குவர இராவணன் வருந்திப் பிரமனை வேண்ட அபபிரமன் வேண்டுகோளால் கட்டவிழ்த்து விட்டான் என்பதாம். "கின்னைவாலிப்பணித்தான் செய்" என்றது. இராவணனை இழித்துக்கூறிய இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.

10. என் றிகழ வெந்தரக்க, நென்றானி லங்கையைமுன்
யுன்றியெரித் திட்டநலி சொல்லென்ன—நின்றுனய.
னத்திரத்தால், வீக்குமிழி வாற்றள்ளுண் டோடிற்று
லெத்திசைத்தோ வென்றா னிழித்து.

என்று இகழ்=என்று இகழ்ந்துசொல்ல, அரக்கன் வெந்து=இராவணன் மனங்கொதித்து, இலங்கையை=இலங்காபுரியை, முன்னுன்றி=முன் அடைந்து, எரித்திட்ட கவி எங்கு உளது=எரித்த குரங்கு எங்கு இருக்கின்றது, சொல் என்ன=சொல்வாயென்று வினாவ, (அங்கதன்), இழித்த=இகழ்ந்து, (அக்குரங்கு) கின் தனயன் அத்திரத்தால்=உன் மகனான (இந்திரசித்தனது) பிரமாத்திரத்தால், வீக்கும் இழிவால் தன்னுண்டு=கட்டுண்ட இழிவினால் (எங்களினின்றும்) தள்ளப்பட்டி, ஒடிற்று=ஒடியது, எத்திசைத்து ஒன்றான்=(இப்பொழுது) எத்திக்கிலுள்ளதோ என்று விடைபகர்ந்தான்.

ஒ கழிவிரக்கப்பொருட்டு. ஆல் அசை. தன்னுண்டோடிற்று எ-து தன்னுண்ட குரங்கே இலங்கையை எரித்ததெனின் உயர்ந்த எமதுவலிமையைத் தெரிவாய் என்னலைக் குறிக்கின்றது. இப்பாட்டில் ஆறுமணிக்குதையல் மம்மைவானரர்களுக்குப் புகழ்ச்சிதோன்றினதனால், வஞ்சப்புதம் க்கியணி.

11. வென்றிபெறு கற்பவனோ விட்டிடுதி யின்னேநீ
யென்றறையப் பின்றுயோ னிக்குரங்கைக்—கொன்றிடுவி
ொன்னவெனிர்த் தார்க்கொன் றிராகவன்பா லுங்கதன்போந்
தன்னவவன் கொள்சொற்றா னால்.

பின் அங்கதன்=பின்பு அங்கதனாவன், வென்றிபெறு கற்பவனோ=கற்பிதான் எவரையும் வென்ற சீதாபிராட்டிகைய, யின்னே நீ விட்டிடுதி=நீ இப்பொழுதே விட்டக்டவாய், என்று அறைய=என்று (இராவணனை நோக்கிச்) சொல்ல, சீயோன் இ குரங்கை கொன்றிடுவீர் என்ன=கொடியவனாகிய இராவணன் இவ்வானரத்தைக் கொல்லுங்களென்று [கிங்கராரை நோக்கிக்] கூற, எதிர்த்தார் கொன்று இராகவன்பால் போந்து=எதிர்த்த அவரைச் சங்கரித்து இராமபிராஸிடத்து வந்து சேர்ந்து, அன்ன அவன் கொள் சொற்றான்=அத் தன்மைபுனை அவ்விராவணனது தீமைகளைச் சொல்லினன்.

ஆல் அசை. இன்னே - நிகழ்காலங்குறிப்பதோர் இடைச்சொல்.

12. அங்கதனுற் றவ்வாறிறைந்திடலுந் தாசரதி
பொங்குதலித் தானைப் பொருகடலோ—டங்ககத்திற்
கஞ்சலுற நெஞ்சத் தாக்கர்தணுந். சூழிலங்கை
யிஞ்சியினைச் சூழ்ந்தா னெதிர்த்து.

அங்கதன் உற்று அவ்வாறு அறைந்திடலும்—அங்கத்தனவன் அடைந்து அவண்ணம் சொல்லுதலும், தாசரதி=இராமபிரான், அங்கு அகத்திற்கு அஞ்சல் உற=அவ்விடத்தில் பாவச்செயல்களுக்கு அஞ்சாத, நெஞ்சத்து அரக்கர்தணும் சூழ்=மனத்தையுடைய இராக்கதர் கூட்டம் சூழ்ந்த, இலங்கை இஞ்சியினை=இலங்காபுரியின்மதிலை, எதிர்த்து=எதிர்த்து, பொங்கு பொரு கவி தானை கடலோடு=மிருந்த மோதுகின்ற வானரசேனாகமுத்திரத் தோடுசேர்ந்து, சூழ்ந்தான்=வளைந்துகொண்டான்.

அறைந்திடலும் உழ்விக்குதிபெற்ற வினையெச்சம்.

13. வானாவ ருதினியம் மாண்புரிசை சூழ்ந்தார்த்து
மேனவிலும் பூசுவணர் வெந்நிருதர்—கோடைல்சான்
மன்னர்குழாய் கூடி மருவினவாக் காக்குமருள்
வள்ளலெனும் போரேற்றார் வந்து.

வானாவ ருதினி=வானரசேனாகன், அ மாண் புரிசை சூழ்ந்து=அந்த மாட்சிமைப்பட்டமதிலைச் சூழ்ந்துகொண்டு, ஆர்த்து மேல் நவிலும் பூசல் உணர்=கர்ச்சித்தகமாய்க்கூவிய பேரொலியைக்கேட்டறிந்த, வெம்நிருதர் கோள்=கொடிய இராக்கதர்தலைவனான இராவணனது, அடல் சால் மள்ளர்=வலிமைமிக்க படைவீரர்கள், குழாய் கூடி வந்து=கூட்டமாய்ச் சேர்ந்துவந்து, மருவினரை காக்கும் அருள்வள்ளலொடும்=(தன்னை) அடைந்தவரைக்காகின்ற கருணத்தியாகியான இராமபிரானுடன், போர் ஏற்றார்=போர்புரிய எதிர்த்தனர்.

வருதினி=வடமொழித்தற்பவம். உம் - உயர்வுகிறப்பு. அடைந்த வரைக்காக்கும் அருள் - து சரணம்புகுந்த சக்கிரீவவிபீடனரைக் காத்த கருணையை நோக்கி என்க.

14. வெம்பார் பிரசங்கன் வெய்துவந்து போரியற்றச்
சம்பாதி வெற்பொன்றும் சாய்த்திட்டான்—உம்பாய்ந்து
காலினமக ணேர்துருமங் கைக்கொடுபோ தச்சம்பு
மாலியுயிர் மாய்த்தான் மடிந்து.

வெம்பு ஆர் பிரசங்கன்=மனக்கொதிப்பை அடைந்த பிரசங்கனென்னும் அரக்கன், வெய்து வந்து=விரைந்து வந்து, போர்இயற்ற=யுத்தஞ்செய்ய, சம்பாதி வெற்பு ஒன்றும் சாய்த்திட்டான்=சம்பாதியென்றும் கழுவிதை வன் (அவனை) ஒருமலையினால் கொன்றான், காலினமகன்=வாயுபுத்திரனான

அதுமான், கம் பாய்து—ஆராயத்தின்தாவி, ஓர் துறமங்கைக்கொடுபோத = ஒரு மரத்தைக் கையாம்பிடுங்கிக்கொண்டு புக, சம்புமாலி—சம்புமாலி பென்னும் அரக்கன், மடிந்து உயிர்மாய்ந்தான் = (அம்மரத்தினாலடிபட்டுச்) சாய்ந்து இறந்தான்.

வெம்பு = மூதனிலைத்தொழிப்பெயர். சம்பாதி = சடாயுவின் தமையன்; இவனும் இராமபிரான்சேனையோடுசேர்ந்து வந்துள்ளார்.

இதுமுதல் ஆறுசெய்யுட்கள் வானரப்படைக்கும் இராக்கதப்படைக்கும் நடந்த துவந்தயுத்தம்.

15. வல்லான் பிரதபனன் வந்துசும ரூற்றறனன்

கொல்லாருமோர்கதையாற் கொன்றனன்பின் — மல்லாருந்
தோட்டபனன் போந்துபுற்றசு சூழ்ந்துகச னன்னவனை
விட்டிவிசும் பூர்க்குய்த்தான் வெய்து.

வல்லான் பிரதபனன் = வலியோடுகிப பிரதபனனென்னும் அரக்கன், வந்து சுமர் ஆற்ற = எதிர்த்துவந்து போர்புரிய, நான் = நானென்னும் வான ரவீரன், கொல ஆரும் ஓர் கதையால் கொன்றான் = கொல்லுதற் குறுழிலை யுடைய ஒரு தண்டாயுத்தால் கொன்றான், பின் மல் ஆரும் தோள் தப னன் = பின்பு மம்போரில் வலிமையுற்ற புயங்களை யுடைய தபனனென் னும் அரக்கன், போந்து உடற்ற = புகுந்துபோர்புரிய, கசன் = கசனென் னும் வானரன், அன்னவனை சூழ்ந்து = அங்ஙனத்தை வளைந்து, வெய்து வீட்டி விசம்பு ஊர்க்கு உய்த்தான் = விரைவில் கொன்று வீரசுவர்க்கத்துக்குச் செலுத்தினன்.

ஓர் - ஒன்றென்பதின் விகாரம். விசம்பூர்க்குய்த்தான் எ - து போர்க் களத்திற்குத் தார் வீரசுவர்க்கம்புகுமியல்புபற்றி என்க. வெய்து - விரைவுக்குறி ப்பிடைச்சொல்.

16. மித்துருக்கன் வந்தெதிர விடண ன்றண் டாலவனை யத்துறக்க மாதர்விருந் தாக்கினனா—சத்துருக்கன் போற்று மிலக்குவன்றான் போந்தவிருபாக்கனைவில் லேற்றுக்கனைக்கூணளித்தா னெய்து.

மித்துருக்கன் = மித்துருக்கனென்னும் அரக்கன், வந்து எதிர = வ ந்து எதிர்த்துபோர்புரிய, விடணன் = விபீடணன், தண்டால் அவனை = தன் டாயுத்தால் அங்ஙனத்தை, அ துறக்கம் மாதர் விருந்து ஆக்கினன் = அந்த வீரசுவர்க்கத்துள்ள அரம்மபமா தருக்கு விருந்தாகச்செய்தனன், (கொன்ற னென்றபடி) போந்த விருபாக்கனை = போருக்குவந்த விருபாக்கனென்னும் அரக்கனை, சத்துருக்கன் போற்றும் இலக்குவன் = பகைவரும் துதிக்கின்ற இல க்குமனன், எய்து—ஏவி, விஸ் ஏற்று கனைக்கு = வில்லில் ஏறிட்ட அம்புக்கு, ஊண் அளித்தான் = உணவாகக்கொடுத்தான் (கொன்றான் என்றபடி).

ஆல் தான்—அசைகிலைகள். ஆறக்கமாதர் விருந்தாக்கின் எ - தும்; கணைக்கணனித்தான் எ - தும் மங்கலமாகிய தகுதிவழக்குகள். மித்தருக்கள், வீடணன், இலக்குவன் இவை வடமொழி மருஉ.

17. கூர்வேல் பிரகசன்போர் கொண்டிடற்ற ஹந்தொற்றத் தார்த்வேயிரவிழகன் சங்கரித்தான்—சூர்வேய்ந்த தேரமரத்தி னான்மயிந்தன் சூழ்வச் சிரழுட்டி யாமரக்க ணைப்புடைத்தா னுர்த்து.

கூர்வேல் பிரகசன் = கூரிய வேலைத்தரித்த பிரகசன் என்னும் அரக்கன், போர் கொண்டு உடற்றலும்கோபங்கொண்டு போர்புரியவந்ததும், கொற்றம் தார்வேய் = வெற்றிமாலைபூண்ட, இரவிமகன் சங்கரித்தான் = சூரியபுத்திரனான சங்கரிவன் (அவனைக்) கொண்டான், சூழ் = போருக்குசகூழ்ந்த, வச்சிரழுட்டி ஆம் அரக்கனை = வச்சிரழுட்டி என்னும் அரக்கனை, சூர்வேய்ந்த தேரமரத்தினால் = வலிமைபொருந்திய இருப்புலக்கையால், மயிந்தன் = மயிந்தனென்னும் வானரன், ஆர்த்து புடைத்தான் = கர்ச்சித்து அடித்தான்.

ஆம் எ - து ஆகும் என்னும் பெயரச்சத்தின் சுற்றியாமெய “செய்யு மென்னெச்சவீற்றுயிர்மெய் சேறலும்” என்றதனாற் கெட்டது.

18. எச்சகோபன் எக்கியகோபனும், சுதக்கன் சுதக்கனும், ஏன் அக்கினி கேது வலிமையுடைய அக்கினிகேதுவும், துச்சன் இரச்சமிதேது = கெட்ட வனான இரச்சமிதேது என்ற, பெயர்கொள் = பேரைக்கொண்ட, நசுசு நேர் நெஞ்சன் = விடத்தையொத்த மனமுடையோனும், எனும் நால்வர் = என்று சொல்லப்பட்ட நான்குக்கர், அமர்நேர்த்து = போர்புரிந்து, காகுத்தன் அம் பால் வெந்தி = இராமபிரானது பாணத்தினால் தீந்து, வெம் சூழி நேர் பஞ்சு ஆனார் = கொடிய நெருப்பிப்பட்ட பஞ்சினுக் கொப்பாயினார்.

எச்சகோபன் = எக்கியகோபனும், சுதக்கன் = சுதக்கனும், ஏன் அக்கினி கேது = வலிமையுடைய அக்கினிகேதுவும், துச்சன் இரச்சமிதேது = கெட்ட வனான இரச்சமிதேது என்ற, பெயர்கொள் = பேரைக்கொண்ட, நசுசு நேர் நெஞ்சன் = விடத்தையொத்த மனமுடையோனும், எனும் நால்வர் = என்று சொல்லப்பட்ட நான்குக்கர், அமர்நேர்த்து = போர்புரிந்து, காகுத்தன் அம் பால் வெந்தி = இராமபிரானது பாணத்தினால் தீந்து, வெம் சூழி நேர் பஞ்சு ஆனார் = கொடிய நெருப்பிப்பட்ட பஞ்சினுக் கொப்பாயினார்.

நெருப்பிப்பட்ட பஞ்சி உருவழிதல்போல் அன்னன்கரக்கநரும் உருவழிந்தனர் என்பதாம். துச்சன் இரச்சமி - எனகரமெய் விரித்தல்.

19. ஆற்றற் றுவித னசனிப் பிரபனெனுஞ் சீற்றத் தாக்கனுட றேய்த்திட்டா னேற்றமரிஸ் ஹாவிச் சசேனெனெனும் வானரன்கித் துன்மாலி யாவிக்கு விண்ணளித்தா னால்.

ஆற்றல் = ஆவிகள் = வலிமையுடைய துவிதனென்னும் வானரன், அசனி = வானம் எனும் = அசனிப்பிரபனென்ற, சீற்றத்து அரக்கன் உடல் = கோபத்

தையுடைய அரக்கனது உடலை, தேய்த்திட்டான் = அழித்தான், சுசேனன் எனும் வானரன் = சுசேனனென்னும் வானரன்; அமரில் ஏற்று = போரில் எதிர்த்து, வாவி = தாவி, வித்துன்மாவி = வித்துன்மாலியென்னும் அரக்கனது, ஆலிக்கு விண் அளித்தான் = உயிருக்கு வீரசவர்க்கத்தைக் கொடுத்தான். (கொன்றான் என்றபடி) ஆல் - அசைநிலை.

20. இவ்வணமே தாசரதி மெற்றுசிலை யாற்ருவநா
லுவ்வரக்க மாரை யிடர்விறலை — யிவ்வுலகி.
னப்புறத்தாரக் குஞ்சென் நறைவான்போ ல்த்துடபா
லப்புளினை வீழ்ந்தகன்றா னுண்டு.

இவ்வணம் ஏ தாசரதி = இவ்விதமாய் இராமபிரான், ஏற்று சிலையால் குரங்கால் = நாணெற்றிய விலலாலும் வானரசன்களாலும், அ அரக்க மாரை அடர் விறலை = அந்த அரக்கர்களைக்கொன்று பராங்கிரமுத்தை, இனன் ஆண்டு = குரியானவன் அப்பொழுது, இ உலகின் அப்புறத்தார்க்கும் = இந்த உலகினுக்கு அப்புறத்திலுள்ளவர்களுக்கும், சென்று அறைவான்போல = சொல்லப்போவான்போல், குடபால அப்புள் வீழ்ந்த அகன்றான் = மேல்கடலில் மூழ்கிச் சென்றான்.

எ - அசைநிலை. அப்புறத்தார் = பூவுலகிற்குப் புறம்பாயுள்ள உலகத்தார். உம்மை இறந்தது தழீஇயது. அடர் = விளைத்தொகை. இனன் வீழ்ந்தகன்றான் எ - து சூரியன் அத்தயித்தான் என்றதாம். தற்குறிப்பேற்றவணி.

21. கங்குலிலி இராவணிதான் காய்களத்தில் வந்தெதிர்ப்ப
வங்கதன்போந் தன்னா னடுகணையாம் — பொங்குபெயன்
மாற்றிக் கொடிஞ்சி மணிதேர் துகளார்க்கி
காற்றில் பறக்குவித்தான் கண்டு.

கங்குலில் இராவணி = அன்றிரவில் இந்நிரசித்து, காய்களத்தில் வந்து எதிர்ப்ப = கோபிக்கும போர்க்களத்தில் வந்துஎதிர்த்திட, அங்கதன் கண்டு போதது = அங்கதனைவன் கோக்கிப்புகுந்து, அன்னன் அடுகணை ஆம் = அவனது கொல்லுஞ்செயலுள்ள அமபுகளாகிய, பொங்கு பெயல் மாற்றி = மிகுந்த மழையை மாற்றி, கொடிஞ்சி மணி தேர் = (அவனது) மேன்மொட்டையுடைய அழகிய தேரை, துகள் ஆக்கி = பொடியாக்கி, காற்றில் பறக்குவித்தான் = காற்றில் பறக்கும்படிசெய்தான்.

தான் - அசைநிலை. இராவணி - இராவணன்புத்திரன். பறக்குவித்தான் - பிறவினை.

22. வையமழி வுற்றிட லும்துலானெளிந்தி ராவணியெய்
வெய்யுவர வக்கணைதம் மெய்ப்பிணிப்ப — வையமெலாந்
சோராது காக்குமிறை சோர்ந்துகிடந் தான்களத்திற்
நூராருந் தம்பியொடுஞ் சாய்ந்து.

வையம் அழிவுற்றிடலும்==தேர் உடைந்தவுடன், இராவணி வாள் ஒளிந்து==இந்திரசித்து ஆகாயத்தில் ஒளிந்துகின்றகொண்டு, எம் வையம் அவர்களை==ஏவிய கொடிய நூகாஸ்திரமானது, தம் மெய் பிணிப்பதம்முடைய உடம்பைக் கட்ட, வையம் எலாம் சோராது காக்கும் இறை==உலகங்களை யெல்லாம் சோர்வில்லாமல் காக்கின்ற இராமபிரான், தார் ஆறும் தம்பி ஒழிம்==வெற்றிமாலைபூண்ட இலக்குமணனுடன், சாய்ந்து சோர்ந்து களத்தில் கிடந்தான்=(யுத்தபூமியில்) விழுந்து மூர்ச்சித்துக்கிடந்தனன்.

தம் எ-து இலக்குமணனையும் உளப்படுத்திய தன்மைப்பன்மைப்பெயர். உம்மை எதிரததழீஇயது. வையமெலாஞ்சோராது காக்குமிறை சோர்ந்து கிடந்தான் எ - தில் முரணவினைத்தழி வணி தோன்றுகின்றது.

23. செம்ம விருவர் செயனோக்கிச் சூரன்சேயிம்மெனுமுன் னேகியிராக்கதர்கோன்—வெம்மனைக் கைவசத்தி னிற்கவர்மின்கண்டெனச்சே நாதிபர் னாவாதமை) விட்டா னமுன்று.

சூரன்சேய்==சூரியபுத்திரனான சக்கிரீவன், செம்மல் விருவர் செயல் நோக்கி==இராச குமாரராகிய இராமலட்சுமணரது செய்கையைக் கண்டு, சேநாதிபர் ஈர் ஐவர் தமை==சேநாபதிகளாகிய பதினமரை (நோக்கி), இம் எனும் முன் ஏகி=(நீவிர்) இம் என்னும் பொழுதிற்குள் சென்று, இராக்கதர்கோன் வெம் மகளை==இராக்கதர்தலைவனான இராவணனது கொடிய மகனாகிய இந்திரசித்தை, கண்டு கைவசத்தினில் கவர்மின் என==தேடிக்கண்டு கையினிடமாப்பிடியுங்கள் என்றுசொல்லி, அமுன் ன==கோபங்கொண்டு, விட்டான்==அனுப்பினான்.

இம் எ - து விரைவுக் குறிப்பிடைச்சொல்.

24. தேண்டியது மான்முதலோர்சேணில் விரைந்துபுகக் காண்டலுயி ராவணிசெங் கட்பொறிகண்—மூண்டிடக்கை விற்பொடுத்துக் கூர்ங்கணையால் வீழ்த்தித்தன், மந்தைபா லுற்றனைத்துஞ் சொற்றா னுவந்து.

அநுமான்முதலோர்==அநுமன்முதலிய சேநாபதிகள், சேணில் விரைந்து தேண்டி புக==ஆகாயத்தில் விரைந்து தேடிப்புக, இராவணி காண்டலும் செம் கண் பொறிகள் மூண்டிட==இந்திரசித்து (அவரைப்) பார்த்ததும் சிவந்த கண்களினின்று தீப்பொறிகள் மிகக்கொட்ட, கைவிலதொடுத்தது==கையிலுள்ளவிலலில் பிரயோசித்து, கூர் கணையால்==கூரிய பாணீங்களைநூல், வீழ்த்தி==அவரைக்கீழ்த்தள்ளி, தன் மந்தைபால உற்று==தனது தகப்பனாகிய இராவணனிடம் அடைந்து, அனைத்தும்==அங்கு கடந்தபின்பு==அவன் யெல்லாம், உவந்து சொற்றான்==களித்துச்சொல்லினன்.

காண்டலும் - உம் நன்று வினையெச்சம்; காண் பகுதி, உம் விருதி, து அல்காரியைகள். தேனடி - விரித்தல விகாரம்.

25. காதலனைத் தந்தைதழிஇக் காலம்சீ தைக்குத்தன்
காதலன்முன் னேர்செயலைக் காட்டுகெனப்—பாதான் னுன்
பேய்ந்தானைப் புட்பகத்து லேற்றிவந் துக்களத்திற்
சாய்ந்தானைக் காட்டினான் சார்ந்து.

காதலனை தந்தை தழிஇ=புத்திரனாகிய இத்திரசித்தைப் பிதாவாகிய இராவணன் தழுவிக்கொண்டு, காவல சீதைக்கு = சிறையிலிருக்கின்ற சீதைக்கு, தன் காதலன்முன்னேர் = அவளது கணவன்முதலியோரது செயலை காட்டிக் என = வீழ்த்துகிடக்கின்ற செய்கைபுக் காட்டக்கடவை என்று சொல்ல, பாதகர் துன்பு ஏய்த்தானை - பாலியாகிய அவ்விரித்திரசித்து துன்ப டைந்தவனாகிய சீதையை, புட்பகத்தில் ஏற்றிவந்து=புட்பகவிமானத்திலே றறிக்கொண்டு வந்து, அ களத்தில சார்ந்து=அப்போர்க்களம் அடைந்து, சாய்ந்தானை காட்டினான் = சோர்ந்துகிடக்கின்ற இராமலட்சுமணரைக் காட்டினான்.

புட்பகம் - குபேரனிடத்திருந்து இராவணனால் கிரகிக்கப்பட்ட ஒரு விமானம். துன்பேய்ந்தான், சாய்ந்தார் - வினையாலணந்தபெயர்கள்.

26. சீதையவர்க் கண்டுமனந் தீயின் மெழுதாக

மாது திரிசடைய¹ மங்கலியை—மீதுயிரிம்

மானஞ் சுமவாதான் மாய்ந்திலர்நின் கோன்முதலோர்
நீநஞ் சமுங்கலென்றானேர்ந்து.

சீதை அவர் கண்டு=சீதாபிராட்டி அங்குச சோர்ந்துகிடக்கின்ற இராம லட்சுமணரைப்பார்த்து, மனம் தீயின் மெழுது ஆக=மனமானது தீயிற் பட்டமெழுதுபோல் நைந்துருகாநிற்க, மாது திரிசடை=திரிசடையென்னும் பெண்ணாவள், நேர்ந்து=(சீதையை)நோக்கி, மீது உயர் இமானம்=மேலு யர்ந்துசெல்லும் இந்த விமானம், அமங்கலியை சுமவாது ஆல்=மங்கலமிழந்த விதையைபைச் சுமக்காது அதனால், நின்கோன் முதலோர் மாய்ந்திலர்=உனது நாயகன்முதலியோர் இறந்திலர், நீ நஞ்சு அழுங்கல் என்னுள்=நீ நொந்து வருந்தாதொழிகவெனச் சொல்லித் தேற்றினாள்.

நைந்து - நஞ்சு; போலி. அழுங்கல் - எதிர்மறையேவல் வினையுந்து.

27. தேருமற் றூரணகியைத் தீயவர்மீட் டும்பிண்டி ^{சுருந்தவன்}

சேருமற் றூரணம் சிறைவைத்தா—^{சுருந்தவன்} இரார்வற்ற ^{சுருந்தவன்}

விடணன் னுனோக்கியொளி வீரர் முகத்துளதா

னாடியிருண் டென்றினயந்து

தேர் உற்ற சானகியை—(இரிசடையின் சொல்லால்) தேறிய சிதாபிராட்டியை, தீயவர் மீட்டும்—கொடிய இராக்கதர் மறுபடியும் கொண்டுபோய், பிண்டி சேர் உற்ற காவில்—அசோகமரங்கள் சேர்த்தவனத்தில், சிறைவைத்தார்—காவலில்வைத்தார், (பிண்டி), ஓர்வு உற்ற வீடணன் நயந்து நோக்கி—அறிவையுடைய விபீடணன் அமர்ந்து பார்த்து, வீரர்முகத்து ஒளி உளதால்—வீரராகிய இராமலட்சுமணர்களுடைய முகத்தில் ஒளி இருத்தலால், நாடு உயிர் உண்டு என்று—(சரித்திரம்) நாடிய உயிர் இருக்கின்றது என்று சொல்லினன்.

தான் - அசைநிலை. மீட்டும் - உம்மை இறந்தது தமிழியது.

28. அன்னபொழுது தத்தமமை யாற்றறத்தி னுயபயன் முன்னருந் தீ நின்றருங்கு மொயக்களம் வீழ்—மன்னவரின் முன்னாய்க்கி லுழன்வநி மொய்யறமில் லான்பொருள்பொலநாகக் கட்டற தால்.

அன்னபொழுது—அப்பொழுது, மொய்களம் வீழ் மன்னவரின்—போர்க்களத்தில் வீழ்ந்துகிடக்கின்ற இராமலட்சுமணர்களின், முன் ஆய்—முன்னாகி, அம்மை ஆற்று அறத்தின் ஆய பயன்—முற்பிறப்பில் (ஒருவன்) செய்த தருமத்தின் பலன், முன்னர் உந் தீ நின்றருங்கு—(இப்பிறப்பில்) முன்வந்து நின்றருப்போல, கலுழன் வர—கருடனானவன் வருதலும், மொய் அறம் இல்லான் பொருள்போல்—நெருங்கிய தருமசெயல் இல்லாதவனது பொருள் அழிதலபோல, அ நாகம் கட்டு அற்றது—அவ்வந்திரசித்துவினால் கட்டப்பட்ட நாகாஸ்திரத்தின் கட்டானது அற்றுவிட்டது.

ஆல் - அசை. பொழுதத்து அத்துசாரியை. இது உவமையணி. அறப் பயன் உவமானம், கலுழன் உவமேயம். அறமில்லான்பொருள் உவமானம், நாகக்கட்டி உவமேயம். வருதலும், நீங்கலும் பொதுத்தன்மைகள்.

29. நாகபந் தத்திற்பீர் நம்பிமாரி நஞ்சொருவழி :

நாகபந் தத்திற்பீர் நாண்மதிபோற்—சோகபந்த மற்றெழுந்தா ழன்னா மெய்யஞ்சிறையா வீவிமுன ருய்க் குற்றமுதீர் தானதன்று னுங்கு.

நாகம் பந்தத்தில் தீர் நம்பிமாரி—நாகாஸ்திரத்தின் கட்டிலிருந்து நீங்கிய இராமலட்சுமணர்கள், நஞ்சு ஒருவு இல்—விடம், நீங்குதலில்லாத, நாகம் பந்தத்தில்—இராகு கேது என்னும் பாம்புகளால் கவ்வப்பட்ட கட்டினின்ற, தீர் நாள் மதி போல்—நீங்கிய புதிய சந்திரனைப்போல, சோகம் பந்தம் அற்று எழுந்தார்—மயக்கசம்பந்தம் நீங்கி எழுந்தனர், அன்னா மெய்—அவர்களுடைய திருமேனிகளை, முன் உற்று தாய்க்கு அழகுநந்தான்—முன்பு தேவருளிக் கொன்று தன் தாயாகிய விநாயகிக்கு அழகுநந்தாண்டு

வந்து கொடுத்தோனான கருடன், அம் சிறைபால் நீவி ஊங்கு அகன்றான்—
அழகிய சிறைகளால் தடவிவிட்டு மேற்பறந்து சென்றான்.

தாய்க்கு உற்று அழுந்தான் எ - து கலுழன் முன்பு தன் தாய்க்குச் சக
களத்திரியாகிய துததுருவை வெல்லத் தேவாயிருத்ததைக் கொண்டுவந்து
முன்புவைத்ததாம். இராகுகேதுள்ளும் பாம்புருவக்கிரகங்கார் சாதிர
சூரியரைப்பிடித்தலைக் கிரகணமெனச் சொல்லுவர் ; அக்கிரகணத்தினின்று
நீங்கிய சந்திரனைப்போல் நாகாஸ்திரக்கட்டினின்று இராமலட்சுமணர் நீங்கி
விளங்கினர் என்க.

30. பின்னர் திகழ்துமரர் பேர்வில்லி னொலியு
மன்ன கவித்தலைவ ரார்ப்பொலியு—மன்னு
மொருபான் முகத்தாம் குருமேற் றொலியா
யிருபான் செவியுற்ற தே.

பின்னர் திகழ் குமரர்—பின்பு விளக்கமுற்ற இராமலட்சுமணரது, பேர்
விலிவர் நாண் ஒலியும்—பெரிய விற்களின் நானொலியும், அன்ன கவி தலை
வர்—அந்த வானரசேநாபதிகளின், ஆர்ப்பு ஒலியும்—கர்ச்சனையொலியும்,
(ஆகிய பேரொலி) மன்னும் ஒருபான் முகத்தாற்கு—பொருந்திய பத்துமுக
ங்கனையுடைய இராவணனுக்கு, உருமேறு ஒலி ஆய்—புடியாகிய ஒலிக்கொ
ப்பாகி, இருபான்செவி உற்றது ஏ—இருபதுசெவிகளிலும் புகுந்தது.

ஏகாரம - சுற்றசை.

31. அச்சம்மை கேட்டலுந்தா மாக்கனையத் தானையின்மே
னச்சம்போ ருக்குய்ப்ப நாடியவத்—துச்சன் மன்
காலிரண்டைப்பற்றியுமண் கண்ணெற்றி னுனிதையன்
காலிரண்டைத் தாழ்காலின் கால்.

அ சம்மை கேட்டலும்—(இராவணன்) அந்த ஒலியைக் கேட்டவுடன்,
தாமாக்கனை—தாமாக்கனென்னும் அரக்கனை, அதானையின்மேல் நச்சம்போ
ருக்கு உய்ப்ப—அவ்வானரசேனையின்மேல் விரும்பிச்செய்யும் புத்தத்திற்குச்
செலுத்த, நாடிய அ துச்சன் கால் இரண்டை—எதிர்த்த கெட்டவனாகிய
அவ்வரக்கனது இரண்டு கால்களையும், இறைவன் கால் இரண்டை தாழ் கா
லின் கால்—இராமபிரானது இரண்டுபாதங்களையும் வணங்குகின்ற வாபுத்
திராகிய அதுதான், புற்றுப் மண்ணா—பிடித்துப் பூமியிடைத்து, எம்
றினான்—மேலுள்ளான்.

தன்—அசை நிலை. தாமாக்கள்—புகையெழும்புகின்ற கண்ணையுடை
பூன். விடப்ப என்னும் வினையெச்சம் நாடிய என்னும் பெயரெச்சம்
கொண்டது.

32. பின்வந்தி ரத்தெயிற்றான் பேரமரம் தத்துமத்த
தெய்வன்மைச் சேய்மைந்தன் வானியவன்—சென்னிதனே
யன்னான்வா னேகொண் டடர்த்தான்கே டும்றிடுகா
லொன்னுர்ப்படைவேண்டுமோ.

பின் வந்தி ரத்தெயிற்றான்=பின்பு வந்திரத்தன் என்றும் அரக்கன், பேர் அமர் ஆற்ற=(வந்தெதிர்த்து) பெரிய போரைச் செய்ய, துறக்கம் மன் வன்மை சேய்=சுவர்க்கத்தரசனாகிய இந்திரனது வலிய மகனான வாலியன், மைந்தன்=குமாரனான அங்கதன், வாவி=தாவி, அவன் சென்னிதனை=அய்வரக்கனது தலையை, அன்னான் வாள் ஏ கொண்டு அடர்த்தான்=அவனது கைவாளையேகொண்டு கொன்றான்; கேறி உற்றிகால்=(ஒருவனுக்கு) அழியும்விதி வரும்பொழுது, ஒன்றர் படை வேண்டுமோ=(அவனைக் கொல்லப்) பகைவரது ஆயுதங்களும் வேண்டுமா? (வேண்டாவாம் அவன் படையே அவனையழிக்குங்கருவியாம் என்றபடி.)

தன் அசைநிலை. ஏகாரம் தேற்றம். காலம்—அம் கெட்டது. வந்திரத்தன்—வயிரம்போன்ற பல்லுள்ளவன். இராவணசங்காரத்தின் பொருட்டுத் தேவர்கள் கூடி ஆலோசிக்கையில் இந்திரன் வாலியாக அவதரிக்கின்றேனென்றன அதலின் வாலியை இந்திரன்மகனென்றது.

33. அஞ்சனைதன் சேயோ டகம்பனன்பின் வந்தேற்று
வெஞ்சமரிற் றேற்று வினாஇப்புக்கி—ரஞ்சமுகன்
பாழ்த்துகி யாத்தவத்தின் பண்புநாக்குங் காலையிற்றிழ்
பாழ்கடற்றேன் றுற்றான் பகல்.

பின்=பின்பு, அகம்பனன் வந்து=அகம்பனனென்னும் அரக்கன் வந்து, அஞ்சனைசேயோடு ஏற்று=அஞ்சனாதேவியின் புத்திரனான அநுமானுடன் எதிர்த்து, வெம் சமரில் தோற்று=கொடிய யுத்தத்தில் தோல்வியடைந்து, ஈர் அஞ்சமுகன்பால்=பத்துமுகத்தைபுடைய இராவணனிடத்தில், விரைஞ்ஞாதுகி புக்கு=விரைந்துகிடப்புகுந்து, ஆகவத்தின் பண்பு உரைக்கும் காலையில்=அந்தப்போரின் தன்மையைச் சொல்லியபொழுது, பகல் கீழ்பால் கடல் தோன்றுற்றான்=சூரியன் கீழ்த்திசைக்கடலில் உதித்தனங்க.

தன் அசைநிலை. விரைந்து என்னுமெச்சம் விரைனு என அன்பெடுத்து இன்னிசை நிறைக்க வந்தது. இரண்டு எ - து ஈர் அஞ்ச விரைப்படுத்தது.

34. கண்ணினகட் டப்பொறிதன் காலப் பீரத்தின்
மண்ணினகட் சேயெழு வந்தெதிர்ப்ப—வினா
யவனைக் குத்திச் சமார்க்கனத்து வீழ்த்தின
வாலியிடை நீலன் மறித்து.

பிரகத்தன் = பிரகத்தனென்னும் அரக்கன், கண்ணின்கண் நீ பொறிகள்
கால் = கண்களினின்றும் தீப்பொறிகள் கொட்டவும், மண்ணின்கண் தூசி
எழ = பூயியினின்றும் தூசிகள் எழும்பவும், வந்து எதிர்ப்ப = வந்ததெதிர்த்துப்
போர்புரிய, நீலன் = நீலனென்னும் வானரன், அவனை கீழ்வாயிலிடை மறி
த்து = (அவனைக்) கீழ்வாயிலில்குடுத்து, விண்ணின்கண் தாய குத்தி = ஆகா
யத்தில் தாவித் குத்தி, சமர் னாத்து வீழ்த்தினன் = போர்புரி களத்தில்
தள்ளினன்.

மறித்துக் குத்தி வீழ்த்தினன் என முடிக்க, பிரகத்தன் = இராவணன்
மந்திரிகளிலொருவன். மண்ணின்கண் ஐந்தனுருபுமயக்கம்.

35. தம்படைக ளோடுபிரா சந்தி ரிசிராவ
கம்பனனி கும்பன் தி காயனுடன் - கும்பன்
ரந்தகன் ராவணிதே வந்தகன் ம கோதரனு
முந்தமருக் கேகினர் மொய்த்து.

பிராசன் = பிராசனும், திரிசிரா = திரிசிரா என்பவனும், அகம்பனன் =
அகம்பனனும், நிகும்பன் = நிகும்பனும், அதிகாயன் உடன் கும்பன் = அதிகா
யனென்பானுடன் கும்பனும், நரர் அந்தகன் = நரரந்தகனும், இராவணி =
இந்திரசித்துவும், தேவரந்தகன் = தேவரந்தகனும், மகோதரனும் = மகோதர
னுமாகிய அரக்கர்கள், தம்படைகள் ஓடு மொய்த்து = தமது சேனைகளோடு
நெருங்கி, அமருக்கு = (இராமபிரான் சேனையோடுசெய்யும்) போருக்கு, முந்து
எகினர் = முதலிற்சென்றார்கள்.

திரிசிரா - மூன்றுதலைகையுடைய ஓரரக்கன். உம்மை - எண்ணும்மை.

36. விண்ணாடு மண்ணாடா வெம்படைக்காற் றுத்ப்புத்தப்ப
மண்ணாடு பேரிகைசெல் வாயடைப்ப - வுத்ப்புத்த
வெஞ்சமனுங் கண்புகைதப்ப மேவினன்பன் மாத்தேருந்
தஞ்சிருநு சுத்தா நமார்க்கு.

அஞ்ச இரு முகத்தான் = பத்துமுகத்தையுடைய இராவணன், விண்
நாடும் மண் நாடா = விண்ணிலும பூவுலகுபோலாம்படி, வெம் படை கால்
தூள் புகைதப்ப = கொடிய சேனைகளின் . கால்களினின்றும் மூழ்ந்த தூசிகள்
சென்று மூடிக்கொள்ளவும், மண் நாடு பேரிகை செல் வாய அடைப்ப =
துடைத்தல் பொருந்திய முரசொலியானது மேகத்தின் வாயொலியை அடை
க்கவும், வெஞ்சமனும் = கொடிய இயமனும், உள்நாடு கண்புகைதப்ப = மனத்
தில் ஆராய்ந்து (பயந்து) கண்களை மூடிக்கொள்ளவும், பல்மாதேர் ஊர்ந்து
பலகுதிரைகள் பூண்ட இடத்தினைச் செலுத்தி, அமர்க்கு மேவினன் = பேரீர்
புரிதற்குப் புகுந்தனன்.

அஞ்சிரன் - இருபெயரோடும் பண்புத்தொகை. இரண்டுமுகம்
“இரண்டொன்றுயிரேக வுள்வருமே” என்றவிதியால் இருமுகம் என்றாயிற்று.

உம்மைகள் - உயர்வுகிறப்பு. நாடா என்றதில் ஆக என்னும் வினையெச்சத் தீறுதொக்கது.

37. போர்க்களத்தி லுங்கையிறை போந்துவரி விற்குனித்துக்
கார்க்கடலுண்மைபோற் கணைமாரி—தூர்க்குவெநிர்
நின்றாஞ்ச நேயன்வ லீள்வலிமுன் காண்புயிர
மென்றூர்த்துக் கூறுவா னேறறு.

இலங்கை இறை=இராவணன், போர்க்களத்து போந்து=யுத்த
களத்திற்புகுந்து, வரி வில் குனித்து=வரிக்கட்டுள்ள வில்லை வளைத்து, கார்க்
கடல் உண்மைபோல் கணைமாரி தூர்க்கு=கருமையாகிய கடனீரையுண்ட
மேகம்போல் பூணவருடத்தைப் பொழிதலும், ஆஞ்சநேயன் எனாகின்று=
அனுமான் எதிரிவின்று, யாமமுன் அவன் நீள்வலி காண்பும் என்று=நாம
முன்புஅவனது மிக்கவலிமையைப் பார்ப்போம் என்றுகருதி, ஏற்று ஆர்த்து
கூறுவான்=எதிர்த்துக் கர்ச்சித்து (ஒன்றைச்) சொல்வானுயினான்.

உவமையணி. மை உவமானம், இலங்கையிறை உவமேயம், மாரிதூர்த்
தல் பொதுத்தன்மை. காண்பம் - தன்மைப்பன்மை எதிர்கால வினைமுறறு.

38. நீடுகித வெற்பெடுத்தாய் நின்றோன் வலிகாண்பான்
கூடினனென் மார்பினிடைக் குத்தென்ன—விடரக்கர்
கோன்முனநீ யென்மார்பிற் குத்தெனனக் காலின்மகள்
முன்முனிவிற் குத்தினான் முய்.

காலின்மகள்=வாயுவின் புத்திரனான அனுமான், நீடுகிதம் வெற்பு எடுத்
தாய்=நீண்ட வெணமையாகிய கைலைமையை எடுத்தஇராவண, நின்றோன்
வலிகாண்பான் கூடினன்=உன்புயவன்மையை அறிதற்பொருட்டுச் சந்தித்
தேன், என்மார்பினிடை குத்து என்ன=என்மார்பில் (நீமுதலில்) குத்துவா
யென்றுசொல்ல, வீடு அரக்கர்கோன்=அழியுமியல்புள்ள இராவணன், முன்
னம் நீ என் மார்பில் குத்து என்ன=முதலில் நீ என்மார்பில் குத்துவாய்
என்று சொல்ல, (அனுமன்) தாய் முனிலில் குத்தினான்=தாவிக்கோபத்
துடன்குத்தினன்.

தான் - அலகநிலை. காண்பான் - வினையெச்சம்.

39. மாருதிமுன்மோதுதலு மாழ்கியுணர் வந்துப்பின்
நேறுதலுற்றனனன்றி றில்விப்ப—மாருதிதா
னென்மார்பி லின்முறைகுத் தென்னத்தீ யோன்மண்பின்
முன்மாறக் குத்தினான் மொய்த்து.

மாருதி=அனுமான், முன் மோதுதலும்=முதலில் (இராவணன்மார்
பில்) குத்த, அன்னான்=அவ்விராவணன், மாழ்கி=வருந்தி, உணர்வு அற்று=
அறிவுமயங்கி, பிந்தேறுதல் உற்று=பின்பு தெளிவடைந்த, திறல்விப்பம்=

அதுமானதுவலிமைபை வியந்துசொல்ல, மாருதி = அதுமான், என் மார்பில் நின் முறை குத்து என்ன = எனது மார்பில் உன்முறைமைப்படி குத்துவாய் என்றசொல்ல, தீயோன் = கொடியோனாகிய இராவணன், மொய்த்து = ஒருங்கி, மண் = மூர் மாற = பூமிசீழ்மேலாய் மாறு மபடி, குத்தினான் = (அது மன்மார்பில்) குத்தினான்.

மாருதி - வாயுபுத்திரன். மோதுதலும்-செய்தென்வாய்ப்பாடுபற்றி வந்த உம் ஈற்றுவினையெச்சம். மண் பிற் மூர் மாற எ - து குத்தும் அதிர்ச்சியால் பூமியும் தரிமாறிப் புரளும்படி என்க. தான் அகைநிலை.

40. செங்குருதி சோரத் திகைத்துமன் வீழ்ந்தயர
வங்கெதிரந்த நீலனீயம் பால்வீழ்த்துப்—பொங்குகவிக்கேற்றதலை வர்ச்சாய்த்து இலக்குவன்றன் னோடுசம
ரேற்றனனி லங்கைக் கிழை.

அதுமன் = அதுமானாவன், செம் குருதி சோர திகைத்து = செம்மையாகிய இரத்தம் கொட்ட மயங்கி, வீழ்த்து அயர = சீழ்விழ்த்து சோர்ந்துகிடக்க, அங்கு எதிரந்த நீலனை = அவ்விடத்து எதிர்த்துப் போர்செய்த நீலன் என்னும் வானரனை, இலங்கைக்கு இறை = இராவணன், அம்பால் வீழ்த்தி = அப்பினால் சீழ்த்தள்ளி, பொங்குகவிக்கு ஏற்ற தலைவர் சாய்த்து = மிகுந்த வானரங்களுக்குப் பொருந்திய தலைவர்களைச் சீழ்த்தள்ளி, இலக்குவனோடு = இலக்குமணனுடன், சமர் ஏற்றனன் = போர்செய்தனன்.

தலைவர்ச்சாய்த்து எ-து “ஆவியரமுன்வன்மை மிகா” என்னும் விதிபெறுது “இயலபின் விகாரமும் விகாரத்திபலபும்” என்னும் விதிப்படி இயலபில் விகாரமாயிற்று. அயரஎன்னும் எச்சம் எதிரந்த என்னும் பெயரெச்சங் கொண்டது.

41. வில்லினிடு பல்சனைபால் வெல்வதரி தாயிவனை
வில்லினிலம் மூவரெதிர் மேவிடினும்—வெல்லவொண
தென் டுவியந் தொள்வே லெறிந்திலக்கு வன்மார்பக்
குன்றுபின் தானிருநர் கோன்.

நிருதர்கோன் = இராக்கதர்களுக்குத் தலைவனாகிய இராவணனாவன், வில்லின் = இடு பலகணையால் = வில்லினால் ஏவப்பட்ட பலபாணங்களினால், வெல்வது அரிதாய் = வெல்லல் அரிதாகி, வில்லினில் = வித்போரில், ஆ மூவர் எதிர் மேவிடினும் = அந்தத்திரிமூர்த்திகளும் எதிர்த்துநின்றாலும், இவ்வனை வெல்ல ஒண்ணது என்று விபந்து = இவ்விலக்குமணனை வெல்ல முடியாது என்று விபப்பற்று, ஒள்வேல் எறிந்து = ஒள்ளியவேலாபுத்ததைஎறிந்து, இலக்குவன் குன்று மார்பம் பிளந்தான் = இலக்குமணனது மலைபோலுந் தின்னிய மார்பைப் பிளந்தனன்.

மூவர் - பிரமன், விட்டுணு, உருத்திரன். மேவிடினும் - உம் ஈற்று வினை. யெச்சம். ஒண்ணது எதிர்மறைக் குறிப்புவினைமுற்று.

42. மெய்சோர்ந் தடுகளத்தில் வீழ்ந்தானைத் தூக்கொண்ணுக்
கைசோர்ந்து நினறிட்ட கள்வன்முதம்—பெய்சோரி
பொந்துவது மான்குத்திப் போர்விட னினவலைக்கொண்
டபுகழலன் பாலுயதநா னுல.

மெய்சோர்ந்து அடுகளத்தில் வீழ்ந்தானை—உடல்சோர்ந்து போர்க்கள
த்தில் விழ்ந்தவர்க்குள்ள இலக்குமணனை, தூக்கஒண்ணு கைசோர்ந்து நின்
றிட்ட—தூக்கமுடிபாது கைகள் எய்த்தலின்ற—கள்வர் முதம் பெயசோரி
பொய்கை திட்டலாகிய இராமனானது முகத்தில கொட்டிம இரத்தம் பெரு
குப்படி, அதுமார் குதறி—அதுமாணையர் கையாடபுடைதது, போரவில்
இடையில் கொண்கு—போராசப்பு விலலைதநரித்த இலக்குமணனைத் தூக்கிக்
கொண்டு, அங்கு அமலிபால உய்த்தான்—அய்வீடத்தில் இராமபிரானிடத்
துச சோதநான்.

ஆல - அணைநீர். வீழ்ந்தான் - வீழியாலயோடும் பெயர். தூக்கொ
ணை - தூக்க என்னும் வியாயெசாதததும், ஒண்ணுது என்னும்புகெட்ட
எதிர்மறை வியாயெசசுத்ததும் புகட்டன.

43. அக்கா லினவ லயர்வொரிடு யண்ணுலடி
முக்கால் வணங்குகிற்ப முன்னவன்மொயப்—புக்கா
னுடன்மே லுயிரேற லொப்பவது மான்மே
லடன்மேவ வேழி யமர்க்கு.

அக்கால் இவ்வல அடாவு ஓர்நு—அப்பொழுது இலக்குமணன் சோர்வு
நீயறி, அண்ணல அடி முக்கால் வணங்குகிற்ப—இராமபிரானது திருவடிக
கா முக்குறைவணங்கித்தெரு—எவன்—முத்தவனாகிய இராமபிரான், உடல்
மேல் உயிர ஏறல ஒப்ப—பெய்க்கழுத்தின்மேல் உயிரெழுத்துவந்து ஏறும்
இயல்புமேல, அதுமான் மேல் அடல் மேவ ஏறி—அறுமன்மீது வலிமை
பொருந்த வளிக்கொண்டு, அடர்க்கு மொய புக்கான்—போர்செய்ததற்பொரு
ட்டு யுத்தகாலத்தில் புதுதான்.

ஒருவி என்னும் வியாயெசசம் ஓர்நு என அளபெடுத்து இன்னிகைநிறைக்
கவந்தது “உடன்மேலுயிரைநொன்றுவதிலடே” என்ற இலக்கணப்படிமெய
யெழுத்தின்மேல் உயிரெழுத்து ஏறத்தலைப்போல அறுமன்மீது இராமபிரான்
ஏறினான் என்றதனால் இராமபிரான் எவர்க்கும் உயிர்போன்றவன் என்பதும்,
அறுமான் இராமபிரானுக்கு உடலபோன்றவ னென்பதும் பெற்றும்.

44. துரரக்கன் லெம்போர்க் கரிசன்கரி யாயினவன்
தேறனைத்தும் பேயுத்தேராய்த் தீர்த்தனவே—நேரெஜிர்த்த
வாசிகளன் வாணுலக வாசிகளாய்ப் போந்தனவாற்
ருசாதி பெயகணையாற் சாயந்து.

தாசரதி எய்கணையால் சாய்த்து இராமபிரான் வலிய அம்புகளினால் மடிந்து, கார் தரக்கள்—கரிய இராவணனது, வெம்போர் கரிகள் கரி ஆயின—கொடிப்போர்செய்யும் யானைகள் கரித்தனவாயின, வல்தேர் அனைத்தும் பெய்த்தேர் ஆய் தீர்ந்தன—வலிபுராதவகனெல்லாம் கானல்நீருக்கொப்பாவி உருவியறி அழிந்தன, தேர் எதிர்த்த வாசிகள்—நேரில எதிர்த்துப் போர்செய்தகுதிரைகள், அவான் உலகம வாசிகள் ஆய் போர்த்தன—அந்தவீரகவர்க்கத்தில் வாசஞ்செய்கின்றனவாயப் புகுந்தன.

பேய்த்தேர் - காலநீர்; அது வெப்பிலால் நிப்போலச் செய்மையிலுள்ளார்க்குக் கணப்படுக தோற்றமேயன்றி உருவிலாதாம. கரி - கரி, தேர் - தேர், வாசிகள் - வாசிகள் என்பன மடங்குகள். ஏகாரம் - ஈற்றகை.

45. பாயுமில்ங் கைக்கோன் பதாபுடல் நுதுங்க ளாறும் பருபதச்சி ரண்ணியவே—கூறும் பகாப்பதமே போன்று பரைத்தார் படையாற் பகாப்பரமன் றொட்டசரம் பார்ந்து.

கூறும் = (நுல்க்களிகள்) சொல்லிற்ற, பகாப்பதம் ஏ போன்று—பகாப்பதத்தை ஒத்து, பரைத்தார் படையால்—எதிர்த்த பகைவரது ஆயுதங்களால், பகாப்பதம்—பகாப்பதத்தாகிய, பரமன் தொட்டம்—பெலான இராமபிரானால் தொடுக்கப்பட்ட, சரம் பாய்த்து—அம்புகள் தைக்கப்பட்டு, பாயும்—கெடுகின்ற, நுல்க்கைக்கோன்—இராவணனது, பதாபுடல்—இராமருடைய சேனாவீரர்களின் உடலிலுள்ள, தாதுக்கள் ஆறும் = (மதாஸமுதலிய) ஆறுதாதுக்களும், பருபதம் தீர் அண்ணிய ஏ—பருபதத்தின் தன்மையை அடைந்தன (வெவ்வேறாயின என்றடி)

ஏகாரம் இரண்டாம் அசைநிலை. உம்மை - முற்றம்மை.

உடலிலுள்ள ஆறு தாதுக்களாவன - நுரத்தம், சுக்கிலம், மூளை, தசை, எலும்பு, தோல். நுரத்தத்தை நுரத்தத்திலடக்கி ஆறெனக் கூறப்பட்டது. பகைவர் படையாறெதைக்கப்படாத இராமபிரான் பகாப்பதத்தை ஒத்ததென்க. பருதி விருதி யிடையிலே சாரியை சந்தி விசாரம் என்னும் ஆறுறுபுகளாகப் பிரிக்கப்பட்ட பருபதத்தைப்போல அரக்கநடவின் தாதுக்களாகும் அப்பாணத்தால் வெவ்வேறாயின என்க.

46. சேனையழி யக்கண்ட தீயவனம் பால்நுமன் மேனிதுனைத் தாண்டணி விலவீரன்—கோணிநுதன் வெஞ்சிலைகோல் தேர்ப்பாகுமெய்க்கவச முன்றுணித்தி ரஞ்சமுடி வீழ்த்தினனே

சேனை அழிய கண்ட தீயவன்—தனது சேனைகள் அழியக்கண்ட கொடிய வஞ்சிகு இராவணன், அப்பால் அநுமன் மேனிதுனைத்தான்—பரணங்களுக்கும்

அதுமானது உடலைப்பொள்ளாகும்படி செய்தான், வில் வீரன் கண்ணெனான் = விஸ்விலவ்வனாகிய இராமபிரான் நோக்கி அம்புகளால், கோன் கிருதன் = தலைவனாகிய இராவணனது, வெம் கலை கோல் = கொடியவில்லையும் அம்புகளையும், தேர் பாகு = தேரையும் சாரதியையும், மெய் கவசம் = உடம்பில்தரித்த கவசத்தையும், முன் துணித்து = முன்பு துண்டித்து, ஈர் அஞ்ச முடிவீழ்த்தினன் = (அவனது) பத்து மருடங்களையும் (பின்பு) கீழ்த்தள்ளினன்.

முடி என்றதில் இறந்தது தழீஇய எச்ச உம்மை தொக்கது. பாகு - பாகனென்றதில் ஈறுகெட்டது.

47. இன்ன விதம் வீட்டி யிராவணனை நோக்கியிறை
நிளனணியெல் லாம்போக்கி நின்றனை — பொன்னவரை
யின்றவ்விதம் துய்தியன்றே லின்ற போய் நாளைவந்து
பொன்றுககற் மத்தொடென்றான் புக்கு.

இறை = இராமபிரான், இன்ன விதம் வீட்டி = இவ்வாறு அழித்து, இராவணனை நோக்கி = இராவணனைப்பார்த்து, நீ நின்றானி எல்லாம் = நீ உனது படைகளெல்லாம், போக்கி நின்றனை = விழந்து (தனித்து) நிற்கின்றாய், பொன்னவரை இன்று விழித்து உய்தி = இலக்குமிபை ஒத்த கீதையை இப்பொழுது விட்டுப் பிழைப்பாயாக; அன்றேல இன்று போய் = அல்லாவிடில் இன்று திரும்பிப்போய், நாளை வந்து = மறுநாள் திரும்புவது, ஈறுமத்தொடு புக்கு = உறவினரோடு சேர்ந்து புளுந்து, பொன்றுக என்றான் = அழிக்கடவை என்று சொல்லினான்.

இராமபிரான் தருமபுத்தன செய்தவனானால் படையின்றித் தனித்து நின்ற இராவணனை இன்றுபோய் நாளைக்குச் சுற்றத்தோடு வா என்றான்.

இன்ன என்றது குறிப்புப்பெயரெச்சம்.

48. வெள்ளிமலை பேர்த்தானுள் வெள்குற் றிலங்கையுற்றுத்
தெளஞ் சமமைச்சரோடு தேர்ந்துகழு — முள்ளதனாற்
முன்னலர்க்கொல் லென்று துயிலினெழுப் பிக்கும்ப
கன்னனைப்போர்க் குய்த்தான் கறுத்து.

வெள்ளிமலை பேர்த்தான் = கைகலைமையைப்பேர்த்தவனாகிய இராவணன், உள் வெள்குற்று = உள்ளம்வெட்கி, இலங்கை உற்று = இலங்கையை அடைந்து, தெளஞ் சமமைச்சரோடு தேர்ந்து = தெளிந்த மந்திரிகளுடன் சூலோசித்து, கறுத்து = கோபங்கொண்டு, கும்பகன்னனை = கும்பகன்னனாகிய தம்பியை, துயிலிள் எழுப்பி = சித்திரையினின்று கிளப்பி, துன்னலர் = பகைவர்களை, கழுமுள் அதனால் = குலாயுத்தால், கொல் என்று = கொல்வாயென்று சொல்லி, போர்க்கு உய்த்தான் = யுத்தத்திற்குச் செலுத்தினான்.

கும்பகர்னன்கதை - அவன் கடவுளைக் குறித்தத் தவஞ்செய்யக் கடவுள் வந்து யாதுவேண்டுமென நித்தியத்துவம் வேண்டுமென்பான் தீவினைவலியால் நாக்குழி நித்திரத்துவம் வேண்டுமென்றான் ; அகவன்மாருக வெனக் கடவுள் சொல்லப் பின்னர்க் கும்பகர்னன் உணர்ந்து ஆறியாதுசொல்லினன யினும் எப்பொழுதும் நித்திரைசெய்துகொண்டேயிருத்தல கூடாடுதன வேண்ட, ஆறுமாதா தயிலவும் ஆறுமாதம் வீழ்த்திருக்கவும் வராதத்தனர்.

49. அன்னவனப் போர்க்களம்புக் களையாளி வானரரை
மின்னொயிற்று வாயமுடுதது, மென்றிட்டு — மன்னுகதிர்ந்த !,
தேசின்மக னைப்பிடித்தார சேறலுமுன னானவன
ணசிபுறித தான்சென னு னக்கு.

அன்னவன் = அந்தக்குமடகர்னன், அ போர்க்களம் புக்கு = அந்தப் போர்க்களத்தை அடைந்து, வானரரை அளரி அள்ளி = வானரசேனைகளை (க்கைகாரால்) எறிந்தெறித்து, மின் எயிற வாய் மறித்து மென்றிட்டு = மின்னலை யொத்த பற்களையுடைய வாயில் மென்று, மன்னுகதிர் தேசின் மகனை பிடித்து = சிரமபிய கிரணங்களை யுடைய சூரியபுத்திரானாகப் சுக்கிரீ வனை பிடித்துக்கொண்டு, ஊர் சேறலும் = இலங்கையில் செல்ல, அன்னான் அந்தச் சுக்கிரீவன், அவன் அவ் நாசி டறித்தான் = அக்குமடகர்னனது கரையையும் மூக்கையும் பிடிவதுக்கொண்டவனாகி, கக்கு சென்றான் = கிரித்துத்திருமயி வந்தான்.

சேறலும் - செல் என்னும் டகுதியடியாய்ப் பிறந்த உம் ஈற்று இறந்த கால விஷயெச்சம் பறித்தான் - முறமெச்சம்.

50. பனலியநீண் மூக்கள் பறித்தகன்றா னைக்கும்ப
கன்னன றொடர்ந்தமரிற் காயந்தாரைப் — பின்னடர்க்கக்
கண்டுகா குத்தனவன கற்றோ டகைமுருமம் ஸூரர்,
வண்டின்வீழ்த் தான்வில் வளைத்து.

கும்பகர்னன் = கும்பகர்னன், பன்னிய நீள் மூக்கு அவ் டறித்து அகன்றான் = சொல்லப்பட்ட தன் மூக்கையும் காதுகளையும் பறித்தக் கொண்டு சென்றவனாகப் சுக்கிரீவனை, தொடர்ந்து அடரில் காயந்தாரை = பின்பற்றிச்சென்று போரிலேகொடுத்த வானரர்களை, பின் அடர்க்க = பின்பும் அழிக்க, காகுத்தன் கண்டு = இராமபிரான் நோக்கி, வில் வளைத்து = விலை வளைத்து, அவன் = அக்குமபகர்னனது, கல தோள் = மலைபோன்ற தோள் களையும், தலை = தலையையும், மருமம் = மாபையும், வண்டின் வீழ்த்தான் = அம்புகளால் கொன்று தள்ளினான்.

அகன்றான் காயந்தார் - வினையாலையும் பெயர்கள். கற்றோள் - உவமைத்தொகை; கல் தோள் எ - து “ஈழமன்மனவும்” என்பதனால் வருமொழித்தகரத்திரிந்து “அல்வழியவற்றோமழவும்” என்பதனால் நிலைமொழி யீற்று கைரம் தகரமாய்த்திரிந்து கற்றோள் என்றாயிற்று.

51. கன்றவம் நிற்கும்ப கன்னினையி ராமன் னான்
கொன்ற துணர்ந்தாககர் கோங் சினவித் துன்றிநிறை
சேனையொடு செக்சவெனச் சென்றதிகா யன்குரக்குத்
தானையொடு செயதா சமர்.

அரக்கர் கோள்—இராவணன், இராமன் குடபகன்னனை கன்ற அமரில்—
இராமரான் குடபகன்னனை வந்தது படடி போரில், கொன்றது உணர்ந்தது—
கொன்ற செயதியைத் தெரிந்தது, சினவி—சினாது, அதிகாயன்—
அதிகாயனென்னும் அரக்கனோடு, துன்றி நிறை சேனையொடு செல்க
என்—நெருங்கி நிறைந்த சேனையொடு (போருக்கு) போகக்கூடவன என்று
சொல்ல, சென்றது—(அவ்வரக்கர்) போய, குரவகு தானையொடு சமர் செய்
தான்—வானரசேனையொடு போட்டிருந்தான். தான் அசைவிலே.

52. வெங்கலிள் மாப்புருவ வேலெம் நராதகனை
யங்கதன்மாய்த் தான்றேவ ரந்தகனை—யங்கதமன்
குத்தினுற் கொன்றான்ம கோதரனைக் குன்றொன்றான்
மொத்தினு லீலன முனைந்து

வெங் கலிகள் மாப்பு உரு—கொடிய வானரங்களின் மாப்பு ஊடுருவும்
படி, வேல் எய் நராதகனை—வேல் எய்த நராதக கொன்றும் அரக்கனை,
அங்கதன் மாயுததான்—அங்கதன் கொன்றான்; அநுமன் தேவர் அந்த
கனை—அநுமனாவார் தேவர்களுக்ா உயர்த்தப்போன்றான் ஓரரக்கனை,
அவகு குத்தினால் கொன்றான்—அவ்விடத்தி லாகைக் குத்தினால்கொன்றான்,
லீலன் முனைந்து—லீலன் எனும் வானரன் போசெய்து, குன்று ஒன்றால்
ஒரு மலையினால், மகோதரன் மொத்தினுள்—மகோதரனென்னும் அரக்கனை
மொத்தினான். (தேவா அந்தகன்—தேவாந்தகன்.)

53. திண்டி ரிசி ராவென்பான் செனலரியையன் னுன்வாளால்
விண்டி ரிய வீசி னு வ வெந்தநாமன்—கண்டி டபுண்
மத்தனை ததன டாலடாததான் வந்தவநி காமனைக்கம்
மத்திரத்தி லர்குவ வசாயத தான்.

அநுமன் வெந்து—அநுமனாவார் கோடங்கொண்டு, திண்டி ரிசி—
பையுடைய, திரிசிரா என் டான்—சென்னிசை—திரிசிரா என்று சொல்லப்படுப
வனாகிய இராக் கதானு தலை, அன்னார் வானால்—அவனது வானால்
கொண்டு, விண்டு இரிய வீசினான்—துண்டித்தக் கெடுமபடி எரித்தான்,
மத்தனை இடபன் கண்டு—மத்தன் என்னும் அரக்கன் (போரில்) போக்கி
இடபன் என்னும் வானரன், தண்டால் அடர்த்தான்—தண்டாபுத்தால்
கொன்றான், வந்த—(போருக்கு) வந்த, அதிகாயன்—அதிகாயனென்னும்
அரக்கன், இலக்குவன்—இலக்குமணன், கம் அத்திரத்தி—அத்திரத்தி—
பிரமனு அத்திரத்தினால் கொன்றான்.

விண்டிரிய-என்றதை விண் திரிய எனப்பிசித்து ஆகாயத்தில் திரியும்படி எனவும் பொருள்கொள்ளலாம். கம அத்திரம்-பிரமாஸ்திரம். என்பான் - செயப்பாட்டுவான்.

54. வல்லஸ்தி காயன் மடிவரக்கர் கோமான்கேட்
டொல்லெனவி ராவணியை யுயர்ப்பவன்—அல்லணுக
புலமொய்யும் நயன் கணையான் முன்னவன் பின் னோன் கவிசட்
கைபுற்ற வீரனாவீழ்த் தான்.

அரக்கர் கோமான்—இராக்கத்தலைவனான இராவணன், வல்ல அதிகா
யன்—பேரிலவலை அதிகாயன் என்றும் அரக்கனாக, மடிவு கேட்டு—இறப்
பைக்கேட்டு, இராவணியை ஒல்லென உயர்ப்பு—இறந்ததனை விரைவாய்
ஏவிவிட, அவன் அல் அணுக மொய் உற்று—அவர் அடிறவுவருதலும்
போர்க்காம்புகுந்து, அயன் கணையான்—பிரமாதிரத்தலால், முன்ன
வன்—இராமபிரானையும், பின்னோன்—இராவணியை இலக்குமணனையும், கவி
கட்டு ஐ உற்ற வீரரை—வானரங்களுக்குத் தலைமை புண்ட வீரர்களையும்
வீழ்த்தான்—மூர்ச்சித்து வீழ்ச்செய்தான்.

ஒல்லென - விரைவுக்குறிப்பிடைச்சொல். அல் அணுக மொய் உற்று
எ - து இராக்கதருக்கு இரவில வலமை மிகுதியாதலின்; அதனால் இராக்கத
ருக்கு நிக்சரர் என்று பெயராம். மடிவு - மதாழிறப்பெயர்.

55. வென்றிற் திரசித்து மீண்டச்சன் பாலனுதித்
தான் துந்தன் போர்வீரன் சொற்றிருப்ப—நன்றெவருஞ்
சாம்பிலர்நீ நும்ந்ததாற நுனென் னுன லீடணன் னீழ்
சாம்பன்வ மானருகு சார்ந்து.

இந்திரசித்து—இந்திரசித்து, வென்று மீண்டு—வென்றிகொண்டு திரும்
பிவந்து, அச்சன்பால் அணுக—பிராவாகிய இராவணனிடம் அடைந்து,
துன்றம தன் போர் வீரம்—நெருங்கிய தனது போரின் வலிமையை, சொற்ற
இருப்ப—சொல்லிக்கொண்டிருக்க, வீடணன்—விபீடணன், வீழ் சாம்பன்—
வீழ்ந்துகிடக்கின்ற சாம்பவானும், அதுமான்—அதுமானாகிய இவர்களின்,
அருளு சார்ந்து—பக்கத்தில் அடைந்து, நீர் உய்ந்ததால் தான்—நீர் பிழைத்தி
ருக்கின்றதாலேயே, எவரும் சாம்பிலர்—ஒருவரும் இறந்திலராம், நன்ம—
நன்மையே உண்டாகும், என்னுள்—என்று சொல்லினன்.

சொற்ற—இறந்தகாலினைச் சொல்லும்; சொல்-பகுதி, வீ விசையெச்சவிகுதி,
த் இடைவிலை, பகுதியிறு கையும்கூடாவிடையும் திரிதல் சந்தி.

எவருஞ்சாம்பிலர் எ-து பிரமாஸ்திரத்தால் மயங்கிக் கிடக்கின்றவர்களை
ப்பிழைப்பூட்டுஞ் சஞ்சீவியை அதுமான் கொண்டுவருவான் என்று கருதி
என்க. இவ்வய என்னும் எச்சம் என்று நென்றதைக் கொண்டது. அச்சன்
நிக்சரர்களைத் தான் தேற்றப்பொருளில்வந்த அஞ்சலில்,

56 புலொள்ளி வரைபுட்ப வெற்புண் மருத்துமலை
புள்ளதி லாவி புதவதகம்—பொள்ளுவுடுப்
போக்கதகமெய்க்கொள்படை போக்கதகமெய்த்துணியொ
ருக்கதக நான்குமுள வால்.

வெள்ளிவரை இடபவெற்பு உள்—வெள்ளிமலைக்கும் இடபமலைக்கும்
நடுவில், மருத்துமலை உள்ளது—சஞ்சீவிபருவதமானது இருக்கின்றது, அதில்
ஆவி உதவு அதகம்—அமமலையில் உயினாக்கொடுக்கின்ற மருத்தும, பொள்ளு
வரி போக்கு அதகம்—அம்புகளாற்றுகைப்பட்ட காடங்களைப்போக்குகின்
ற மருத்தும, மெய்க்கொள் படை போக்கு அதகம்—சரீரத்திற்செருகிக்கொண்
ட ஆபுதங்களை வெளிப்படுத்துகின்ற மருத்தும், மெய் தணி ஒன்றாக்கு அத
கம்—சரீரத்தில் வெட்டுண்ட துண்டுகளை ஒன்றாகச் சேர்க்கும் மருத்தும்,
நான்கும் உள்—ஆகிய நான்கு மருத்துகளும் உள்ளன.

ஆல அசை. மருத்து - மருத்து என விகாரமாயிற்று; “மென்றொடர்
மொழிபுட் சிலவேற்றமையிற்றமயின வன்றொட ராகா மன்னே” என்றத
னால். அதகம் - மருத்து, இவை நான்குவகை.

57. அன்னமருந் தீரண்டு மவ்விடைச்சென் தேரொணர்நி
யென்னுவது மான்பாய்ந்தங் கேகியே—துன்னுமதை
யோராநாதன் வெற்பெடுத்தாங் குய்ப்பவண்ண லாகியர்மா
நீரா வெழுந்தார் தெளிந்து.

அன்ன மருந்துந் இரண்டும்—அத்தன்மையனவாகிய நான்கு மருந்
துகளையும், அ இடை சென்று ஏ கொண்டு என்ன உவவிடம்மொய்க்
கொணலுநவை என்று (விபீடனாக) சொல்ல, அதுமான் பாய்ந்து அங்கு
ஏகி ஏ—அதுமான் அவ்விடம் கோக்குபடாய்ந்து சென்று, துன்னும அதை
ஒராக—பொருந்திய அமமருந் இருக்குமிடத்தை அறிபவன், அ வெற்பு
எடுத்து ஆங்கு உய்ப்பு—அந்த மருத்துமாலையையே எடுத்துக் கொண்டு
அப்போர்க்காத்தில் சேர்க்க, (அமமலையிலுள்ள சஞ்சீவியினால்), அண்ணல்
ஆதியர்—இராமபிரான் முதலியவர், மால் தீரா தெளிந்து எழுந்தார்—(பிரமாத்
திரத்தாற்கட்டுணடுமயவகிப)மயக்கத்தினின்றவீங்கித்தெளிவுந்தெழுந்தார்.

ஏ இரண்டும்சுற்றசை. தீரா—செய்யாவென்னுமறுந்தகாலவிஷயெச்சம்.
அன்ன—இடையடிப்பாய்ப்பிறந்த பலவின்பாற் குறிப்புவினையாலணையும்பெயர்.
மால் தீரா எ - து “ஸைவேற்றுமையிற்றடவும” என்பதனால் கிலைமொழி
யீற்று லகரம தகரமாய் “ஸலமுன்றாவும்” என்பதனால் தகரம தகரமாய்
“குறில் செயியாலா வல்வழிவந்த தகரத்திரிந்திற் கேம” என்பதனால் தக
ரங்கெட்டு மாநீரா என்றாயிற்று.

58 பின்னரது மானப் பிறங்குலைமுன் தங்கிடத்து
மின்னொணப்பாய்ந்த தேகிவைத்து மீன்மெய்து—மீன்மெய்து
தீமெய்துதார் தாமரைமன் செய்முதலேர் தவ்வினங்கை
தீமெய்து தார்த்துச் சினந்து.

யின்னர் அதுமான்—பின்பு அதுமான், அ பிறங்கலை—அந்தமலையை, முன் தங்கு இடத்து—முன்பு இருந்தஇடத்தில, யின் என பாய்ந்து ஏகி வைத்து—யின்னலைப்போல் தாவிச்சென்று வைத்து, பின்னி எய்து—திருமயி வந்தடைய, மன்னும அளி தேன் மரித்து ஆர்—மிக்கவனாகித் தேனாய்ந்து பொருந்தவின்ற, தாமரை மன் சேய் முதலோர்—தாமரைநாயகனாகிய சூரியன்புதல்வனான சக்கீர்வன் முதலிய வானார், சின்னத்து ஆர்த்து—கோபங் கொண்டு சூசலித்து, அ இலங்கை தீ மரித்தார்—அந்த இலங்கையிலுந் தீமூட்டினார்.

சூரியனைத் தாமரைமன் எ-து தாமரைக்கு ஈணபனாதலின்.

தேன் மரித்தார்—“தேன்மொழி” என்னுஞ்சூத்திரத்தில் மென்மை மேவி நிறையுமென்ற எ-றவியால இறுதினகரமாய் கேட்டித் தேமரித்தார் எனப் புணர்ந்தது. யின் என்பதர்ப்பு எ-து விரைவுபற்றி எ-க்க.

59. பும்பிலங்கைத் தீயொழிபு பாணியிழித்தி மோதற்கோன் கும்பகன்னன் மைந்தர்தமைக் கூவியே—வெம்பமுருகு குயப்பவவர் வேற்றகுவு ரோடுந் நிராகவாழறன் மெய்ப்படையோ டேற்றா வெகுண்டு.

கோன்=தலைவனாகிய இராஜன், இலங்கை பம்பு தீ ஓர்=இலங்கையிற் பம்பறியாகிய தீயுடன், இருபான் விழி தீ மோத—தளைய இருபதுகன் களினின்று கொட்டுகின்ற தீயானது முட்டிமடடி, கும்பகன்னன் மைந்தர்தமை கூவி—கும்பகன்னனது புத்திராகளை விளித்து, வெம்பு அமுருக்கு உயப்ப—கொடிய டோர்செய்தறகு ஏவவிட, அவா—அந்தமராகன், வேலுதகுவரலுரி உறற—வேலைதறித்த இராக்கதபடடைவிராகளோடு சேர்ந்து (போர்க்களம்) புதுது, இராகவாழறன் மெய் படை ஓடு—இராமபிரானது உணமையாகிய வானரசேனையோடு, வெகுணர் ஏறறா—கோபயுகொண்டு எதிர்த்தனர்.

விழித்தீ மோத எ-து பிக்க கோபம்கொண்டு என்றபடி. கும்பகன்னன் வடமொழிமுருஉ; கும்பமபோலும் செவியுடையான். ஏதான்-அசைகள்.

60. அங்கதன் அகம்பன்னுக் கானுலகு மேற்றபிச சங்கனுக்குக் கூற்றுலகுந் தந்திட்டான—பொங்குதிரக்கிச. கண்ணன் மனைந் துவிதன் கானினன் கொள முனயூபக் கண்ணன் மனைந் துவிதன் காயந்து.

அங்கதன் = அங்கதனானவன், ஏற்ற அகம்பன்னுக்கு ஆள் உலகும்—எதிர் துப்போர்செய்த அகம்பன்னென்னும் அரக்கனுக்கு வீரகவர்க்கத்தையுமுடிர சங்கனுக்கு கூற்று உலகும் = பிரசங்கனென்னும் அரக்கனுக்கு இயமனுடைத்தையுந் தந்திட்டான்கொடுத்தான் (கொன்றனென்றபடி); துவிதன் = துவிதன் என்றும் வானார், பொங்கு உதிரக்கண்ணன் தன் = இரத்தம். பொங்குதன் கண்ணனுடையவனாகிய அரக்கன் (சுரேணிதகையன்).

காதினன் = கொன்றனன்; மயிர்தன் = மயிர்தனென்னும் வானரன், பூபம் கண்ணை = பூபத்தமபம்போலும் கண்ணையுடைய அரக்கனை (பூபாஷை), காய்ந்து கொன்றான் = கோபித்துக்கொன்றான்.

காமதேஹையுடைமையால் சுவர்க்கத்திற்கு ஆனுலகு என்றபடி. பூபம்-யாகசாலையில் பசவைக்கட்டுந்தறி; அதுபோல நீண்டயாந்த விழிகளை யுடையான் பூபாஷை என்ன.

ஆனுலகும் கூறலகும் தகதிட்டான் எ-து குறிப்பிற்றருமொழி.

ஏல்லவன்மைந் தன்போரி லேற்றகும்பன் வான்மகளிர்
மெல்லிதழ்த்தேன் கூட்டுண்ண விட்டனனம்-கொல்லியனி
கும்பனைசேர் மாநுதியோர் குத்தினிற்சாய்த தான்மாயத்தா
னம்பிழந் தாக்கணனை நைத்து.

எல்லவன் மைதன் = சூரியபுத்திரனாகிய சுக்கீவன், போரில் ஏற்ற கும்பன் = யுத்தத்தில வந்தெதிர்த்த குமடனென்னும் இராக்கதனானவன், வான் மகளிர் = வீரசுவர்க்கத்திலுள்ள அரம்பைமாகளின், மெல் இதழ் தேன் கூட்டுண்ண = மெல்லிய அதரநீராகியதேனைக் கொள்ளுகொண்டினை னுமபடி, விட்டனன் = போக்கினன் (கொன்றான் என்றபடி), கொல லுயல் நிகுமபேர = கொலைத்தொழில்பொருந்திய நிகும்பன்என்னும் அரக்க னை, நேர் மாநதி = எதிர்த்த அறுமான், ஓ குத்தினிற் சாய்தான் = ஒரு கைக்குத்தினால் கொன்றான், நம்பி = இராமபிரான், மகரக்கணனை னந த்து மாய்த்தான் = மகரக்கணனைஎன்னும் அரக்கனைத் தேய்த்துக் கொள் மனன்.

இதழ்த்தேன் கூட்டுண்ண எ-து அதரபானஞ்செய்து இப்பநுகருபபடி என்ன. ஆல் - அசை.

62 இன்னசெயல கேட்டாக்க னிரதிரசித் தைப்போக்க
வன்னவன்மாயாசீதை யைக்கொணர்ந்து—முன்னதுமன்
காணவெறிந் திட்டுமெங் கண்டிடச்சென் றுனதையம்
மாணவனான் னற்குரைத்தான் வந்து.

அரக்கன் = இராவணன், இன்ன செயல கேட்டு = இத்தன்மையாகிய செய்கையைக் கேள்வியுற்று, இந்நிரசித்தை போக்க = இந்நிரசித்தனைப் போருககூப்ப, அன்னவன் = அவ்விரதிரசித்தன், மாயாசீதையை கொணர் ந்து = மாயையினாலாகிய சீதைபோன்ற ஒருருவத்தைக் கொண்டுவந்து, அறு மன் முன் = அறுமானுக்குளதில், காண எறிந்திட்டு = பார்க்கும்படி வெட்டி, மகம் கண்டிட சென்றான் = நிகும்பனைஎன்னும்பாகஞ்செய்யச் சென்றான், அ மாணவன் வந்து அதை = அந்த அறுமான்வந்து அச்செயலை, அண்ணாற்கு உரைத்தான் = இராமபிரானுக்குச் சொல்லினன்.

மாயாசீதை - மாயையினாலுண்டாக்கிய பொய்மையாகிய சீதை. நிகு ம்படை எ - து ஒமாக்கினியில் ஆகுதி கொடுத்துக் கட்டோரமாய்த்தெய்யும் ஒரு யாகம். மாணவன் - வித்தியார்த்தி.

63. கோதைமகன் சொற்கேட்டுக் கோசலர்கோன்றுன்வருந்த
வாதைசெயி ராவணிதன் மாயைபுனாள்—சீதைதனைக்
கொன் றுமகன் செய்வாணி கும்பலையை புற்றுனென்
றன் றுன்றும் வீடணன் சொல் வான்.

கோதைமகன் சொல் கேட்ட கோசலர் கோன்=வாயுபுத்திரனாகிய அறுமானதுசொல்லிக் கேட்ட கோசலநாட்டரசனாகிய இராமபிரான், வருந்த=துன்புற, அன்று=அப்பொழுது, வாதை செய் இராவணி=துன்பச் செய்கின்ற இத்திரசித்தன், தன் மாயையின் ஆம் சீதைதனை=தனது மாயாசத்தியினால் உண்டாகிய சீதைபை, கொன்று=கொன்றுவிட்டு, மகம் செய்வான் நிகும்பலைபை உற்றுள் என்று=யாகஞ்செய்யும்பொருட்டு நிகும்பலைசெய்யும் இடத்தை அடைந்தான் என்று, உனரும் வீடணன் சொல்வான்=அறிந்தவனாகிய விபீடணன் (வீடுவருவதை) உரைப்பாறுபினான்.

நிகும்பலை - நிகும்பலாயாகஞ்செய்த இடத்திற்கு ஆகுபெயராயிற்று. வருந்த என்னும் செய்வெனெச்சம் சொல்வான் என்னும் பிறகருத்தா வினையைக் கொண்டது. தான் தன் தன் அசைகள்.

64. முன்னமக முற்றி லவனைவெல்லொ ணுதின்றே
பின்னவனை யுய்க்கவெனப் பெமமானான்—மன்னவவன்
வீடணன்முன் வானார்பின் மேவிவரச் சென்றனன்போ
ராடதுமன் மீதேறி யாங்கு.

அன்ன மகம் முற்றில=இத்திரசித்தன் செய்யச்சென்ற அந்தபாகம் முடிந்தால், அவனை வெல்ல ஒண்ணது=அவ்விறத்திரசித்தனை (எவராலும்) வெல்லமுடியாத, (ஆதலின்), இன்றோ பின்னவனை உய்க்க என=இப்பொழுதே இலக்குமணனை (அமமகத்தைபழிக்குமபடி அவ்விடத்திற்குச்) செலுத்தக்கூடவாய் என்று (விபீடணன்) சொல்லலும், பெம்மான் தான் பன்ன=இராமபிரான் (அவ்வாறுஇலக்குமணனைநோக்கிச்) சொல்ல, அவன் போர் ஆடு அறுமன்மீது ஏறி = அவ்விடைக்குவனும் போர்புரியும் அறுமான் மேல் ஏறி, வீடணன் முன்=விபீடணன்முன்னும், வானார்பின்=வானார்கள் பின்னும், மேவி வரச்=சேர்ந்துவர, ஆங்கு சென்றான்=அவ்விடத்திற்குச் சென்றான்

ஏகாரம் தேற்றம். தான் அசைநிலை. வெல்ல என்னும் எச்சத்திற் தொக்கது. ஒண்ணது எ - து இடைகுறைந்து நின்றது விகாரம்.

65. தக்கன்மகன் சைவகணன் சாய்க்கென்ன வானார்கள்
புத்தரக்கன் மைந்தன் புரிமகத்தைத்—தொக்கழிக்கக்
கண்டார் எனவனுள்ளங் காய்ந்தான் பரித்தேற்றேம்
கொண்டான் பெரும்போர் குறித்து.

வானரர்கள் புக்கு = (இலக்குவனேடுசென்ற) வானரர்கள் புகுந்த, அரக்கன் மைந்தன் புரி மகத்தை = இராவணபுத்திரனுடைய இந்திரசித் துச் செய்கின்ற யாகத்தை, தக்கன் மகம் சைவகணம் சாய்த்தென்னா தக்கன் இயற்றிய யாகத்தைச் சிவகணங்கா அழித்ததுபோல, தொக்கு அடிக்க = ஒன்றுகூடி அழித்தலும், அவன் கண்டான் உள்ளம் காய்ந்தான் = அவ் விந்திரசித்து நோக்கி மனத்தில் கோபங்கொண்டு, பெரு பேர் குறித்து = பெரிய யுத்தத்தை உத்தேசித்து, பரி தேர் மேற்கொண்டான் = குதிரை பூண்ட தேரின்மேலேறினான்.

கண்டான், காய்ந்தான் - முற்றெச்சங்கள், சாய்த்த என்னும் பெயரெச் சந்திது தொக்கது. சைவகணம் - சிவசம்பந்தமுற்ற பூதங்களின்கூட்டம்

தக்கன் மகம் அழித்தது எ - து தக்கன் என்னும் பிரமபுத்திரன் சிவ பெருமானை யாகத்தியாகக் கள்ளானது நிந்தித்து ஓர் யாகஞ்செய்ய அதனை யுணர்ந்து சிவபெருமான் சிவந்து தன் சடையைப் பூரியிலடித்து அதின் ன்று வீரபுத்திரரை உண்டாக்கி ஏவிவிட, அவருடன்சென்ற சிவகணங்கள் அந்தயாகத்தை அழித்தன.

66. இந்திரனை வென்றா நெதிர்களியொவ் வொன்றிற்கும்
பந்தியினோ ராயிரவெம் பாணமபெய்—நிந்திரர்நே
ராக்கினான் சில்லம் பதுமனுட லூருவத்
தாக்கினான் விற்கோட்டித் தான.

இந்திரன் வென்றான் = இந்திரனை வெற்றிகொண்ட அவ்விந்திரசித்து, வில் கோட்டி - வில்லெனவோத்து, எதிர கவி ஒவ்வொன்றிற்கும் = எதிர்த்த ஒவ்வொருவானரத்திற்கும், பாதியின் ஓர் ஆயிரம் வெம் பாணம் பெய்து = ஒழுங்காய் ஒரு ஆயிரமாகப் கொடிய அம்புகளை எய்து, இந்திரர் நேர்ஆக்கி னான் = (உடலில் ஆயிரங்க ண்களைபுடைய) இந்திரர்களுக்கு ஒப்பாக்கினான், அதுமல் உடல் ணைநருவ = அதுமானது உடலில் துளைத்துநுவுப்படி, சில் அம்பு = சிலபாணங்களை, தாக்கினான் = எய்தனான்.

இந்திரர் எ - து ஒவ்வொருவானரத்தின் உடலிலும் ஆயிரம் அம்புகளை யெயி ஆயிரம் துளைகளை உண்டாக்கலின் வந்தபன்மை என்க. “ஆயிரங் கண்ணன் இந்திரன்” உம் முறமம்மை. தான் அசைநிலை.

67. மேருநா தன்பெய விசிகமழை போக்கிவ
னாகந்நை கைமௌலி யைத்துணித்து—வேகநேர்
வையந் துகளாக்கி வாசிகரி யைத்துயித்தா
னைபற் கிளவலம்பி னால்.

ஜயற்கு இளவல் = இராமபிரானுக்கு இளையோனுடைய இலக்குவனாக, மேருநாதன் பெய = இவ்விந்திரசித்தனால் கொட்டப்பட்ட, விசிகம் மழை அம் பினால் போக்கி = அம்பாபிய மழைநீர்த் தன் அம்புதாள் தொடுத்ததால் துடிக்க = அலனது உடலையும், தன் கைமௌலி = கைமேலுள்ள

டத்தையும், துணிதது—துண்டித்து, வேகம் நேர் வையம் துகள் ஆக்கி—
வேகம்பொருந்திய தேரைத் தூளாகச்செய்து, வாசி கரியை துயித்தான்—
குதிரைகளையும் பாசைகளையும் துவைத்தனர்.

மேகநாதன் ஏ - து இந்திரசித்தன் இளைமைப்பருவத்தில் இந்திரனது
வாதனையிய மேகத்தைப் பிடித்துப் பிழிந்து இடிபோற் காச்சித்தானாக
லின் என்க.

68. பேரிகுமரு மந்தன்னைப் போழ்த்தியும் வீரனைத்தின்
ருகியுது பேர னரத்தந்தோய்ந்—தேகியே
கொந்தழுவென் பட்டகொடுங் கோலமுமன் மார்புருவ
வந்திரசித் தெய்தா னிகைத்து.

இந்திரசித்த = இரதிரசித்தனாவன், டோகி மருமத்தன்னை போழ்
ந்து—இந்திரனதுமார்பைப் பிளந்து, இயமன் ஈநோ தின்று—இயமனது
நரலை உண்டு, ஆகிய குபேரன் அரத்தம் தோய்ந்து—பகைமையாகிய குபே
ரனது இரத்தத்தில் படிந்து, ஏகி ஏ கொந்து அழல் என்ப அட்ட—(தென்கீழ்
த்திசையில) சென்று எதிர்த்த அக்கினிதேவனது என்பையும் அழித்ததாகிய,
கொடு கோல்—கொடியபாணத்தை, அதுமன் மார்பு உருவ—அதுமானது
மார்பில ஊடுருவுமபடி, இகைத்து எய்தான்—பகைத்து எய்தான்.

இந்திரசித்தன் இந்திரனையும், இயமனையும், குபேரனையும், அக்கினியை
யும் வென்றவனாதலின் அவனது அம்பு - கொடுங்கோ லென்னப்பட்டது.

தன் ஏ - அசைநிலைகள்.

69. மாருதிமார் ஊடுருவி வார்புருதி கண்டிளவல்
சூருயுவின், னானேற்றத் தோற்றாக்கன்—கார்முகங்கை
யற்புதுமா வற்றனதே தற்றதுபா கற்றனன்மீன்
மெற்றனன் னுனிலங்கை ஸூர்.

மாருதி மார்பு ஊடுருவி—(அவன்விட்ட பாணத்தினால்) அதுமானது
மார்பு துளைக்கப்பட்டு, வார்புருதி இளவல கண்டு—கொட்டுகின்ற இரத்
தத்தை இலக்குமனன் நோக்கி, சூர்உறு வில் காண ஏற்ற—வலிமையுள்ள
வில்வில் (அம்புதொடுக்க) காண்புட்டுதலும், அரக்கன்—இந்திரசித்தனாகிய
அரக்கனது, கார்முகம் தோற்று கை அற்றது—வில்லானது தோல்வியடைந்
து கையினின்றும் வீழியது, மா அற்றன்—குதிரைகள் அழிந்தன, தேர்
அற்றது—அவனேறிய தேர் உடைந்தது, பாரு அற்றன்—சாரதி மடிந்
தான், அன்னான் மீண்டு—அவன் திரும்பி, இலங்கை ஊர் உற்றான்—இல
ங்கைப்பிரியை அடைந்தான்.

இவ்விதம் னும் வினைபெறும் வார் என்னும் வினைத்தொடிகை கொண்டது.

70. மீட்டன் னவனொடியில் வேறொருதேர் மேற்கொண்டு
மாட்டுஞ் சமார்க்களத்தில் வந்தெதிர்த்துப்—பூட்டம்பால்
வானரரைச் சாய்க்கவவன் வையுமா வைத்தொலைத்தா
னா நல வீடணன் மண் டால்.

மீட்டி=திரும்பி, அன் னவன்=அவ்விர்திரசித்தன், நொடியில் ஒருதேர் மேற்கொண்டு=நொடிப்பொழுதிற்சூன் மற்ருருதேரின்மேலேறி, மாட்டும் சமார்க்களத்தில் வந்து எதிர்த்து=கொல்லுகின்ற போர்க்களத்தில் வந்து எதிர்த்து, பூட்டி அம்பால்=(வில்லில்)தொடுத்த பாணத்தினால், வான ரரை சாய்க்க=வானரவீரரை வீழ்த்த, ஆன நலம் வீடணன்=ஆகிய நன் மையையுடைய விபீடணனாவன், தண்டால் அவன் வையம் மாவை தன் டாயுத்தால் அவனது தேரிற்பூட்டிய குதிரைகளை, தொலைத்தான்=கொள் மனன்.

சாய்க்க என்னும் வினையெச்சம் தொலைத்தான் என்னும் பிறகருத்தா வினையைக்கொண்டது. மீட்டி - செய்தன் எச்சம்; இது மீண்டு என்றும் வழங்கும்.

71. இந்திரன்கண் டுள்ளவாப்ப வெண்கணனும் போர்வியப்ப
முந்துகட லுஞ்சிவப்ப முன் மநா—~~ணந்துதனன்~~
தெல்லிரவு மோவா இராவணியுங்காகுத்த
னல்லிளவ லுழ்வினைத்தார் ஞாட்பு.

இராவணியும்=இந்திரசித்தனும், காகுத்தன் நல் இளவலும்=இராமபி ரானது நல்லத மயிராகிய இலக்குமணனும், இந்திரன் கண்டு உள் உவப்ப= இந்திரன்கோக்கி மனமகிழவும், எண்கணனும் போர் வியப்ப ஈழமதேவ னும் அப்போரைக்கண்டு ஆச்சரியங்கொள்ளவும், முந்து கடலும் சிவப்ப= முதலிளவ ளதாகிய (கரிய) கடலும் சிவப்புசிறத்தையடையவும், முன் மநாள் எல் இரவும் ஒவாது=முன் மதினங்கள் புகலும்இரவும் ஒழிவின்றி, நந்து களத்து ஞாட்பு வினைத்தார்=கேட்டையடையும் போர்க்களத்தில் யுத்தஞ்செய்தனர்.

இந்திரன் உவப்ப எ - து அப்போரில் இந்திரசித்து இறப்பானென்ற உறுதிபற்றி என்க. எண்கணனும் வியப்ப எ - து எட்டுக்கண்களினாலும் அப் போர்க்கழ்ச்சியை ரோகி என்க. கடலும் சிவப்ப எ - து இரத்தவெள் ளம் பாய்தலின் என்க. உம்மை இரண்டும் உயர்வுசிறப்பு.

72. இவ்வாறு போரா டிவரு ளிலக்குவனேர்
தெவ்வாடும், விற்கோட்டித் தேவர்கோன்—வெவ்வுன்னி
விட்டா லிராவணிமெய் விட்டா னரம்பையர்பாற்
பட்டா னுயிர்போய்ப் பதைத்து.

இ ஆறு=இவ்விதமாய், போர் ஆடு இவருள் யுத்தஞ்செய்த இவ் வுள், இலக்குவன்=இலக்குமணனாவன், நேர் தெவ்வாடும் விற்கோட்டித்

எதிர்ந்தபகைவர் சேர்வுமத்தக்க விலலை வகைத்து, தேவர்கோன் வெய்
வாரி விட்டான்—இந்திரனது கொடிய அம்பை (இந்திராஸ்திரத்தை) எய்த
னன், இராவணி பதைத்து உயிர் போய் மெய் விட்டான்—இந்திரசித்து
தடித்து உயிரீய்க்கி உடலைத்துறந்தனனாகி, அரமபையர்பால் டட்டான்
(வீரகலங்கத்தள்ள) அரமபைமாதர்களிடஞ் சேர்ந்தனன் (இறந்தனனெ
ன்றபடி). விட்டான் - முற்றெசசம.

பதைத்து உயிர் போய் மெய் விட்டான் என முடிக்க.

73. விண்ணவர் பூமாரி பெய இமயத்தவர்கள் வாழ்த்தெடுப்ப
மண்ணவரி யாரு மனங்களிப்ப—வண்ணுலடி
தாழ்ந்தா னிளவல்லவன் றன்றைத் தழீஇயின்பத்
தாழ்ந்தான் பல் லாசிசொற்ற னுல.

விண்ணவர் பூமாரி பெய=(இந்திரசித்து இறந்ததனால்) தேவர்கள் மலர்
மழை பெய்யவும், மெய் தவர்கள் வாழ்த்து எடுப்ப=உண்மையுள்ள தவசி
கள் வாழ்த்துமொழிகூறவும், மண்ணவர் யாரும் மனம் களிப்ப=பூமியிலு
ள்ளாரெல்லாரும் மனமகிழவும், இாவல=இலக்குமணன், (மீனடுவந்து),
அண்ணல் அடி தாழ்ந்தான்=இராமபிரானது திருவடிகளை வணங்குகின்ற
னன்; (இராமபிரான்), அவன்தன்னை தழீஇ இன்பத்து ஆழ்ந்தான்=அவ்விள
வலைத் தழுவிக்கொண்டு ஆநந்தத்திலமுழுகினனாகி, பல ஆசி சொற்றான்=
பல ஆசிமொழிகளைச் சொல்லான்.

ஆழ்ந்தான் - முற்றெசசம. தழுவி என்றது தழீஇ என அளபெடுத்து
இன்னீசைநிறைத்து நின்றது. தன் ஆல - அசைநிலைகள்.

74. இவகுதுதா னிறக விராவணியின் சாவுகேட்
டவகிலங்கைக் கோன் னுபபு வுழியிலவிழ்ந்—துங்குறைந்த
மூலபல மாம்பரிதேர் மொபமுர பதானிகளை
வேண்டெனப் போர்க்குய்ததான் வெந்து.

இது இங்கு நிற்க=இசையல் இவ்விடத்து(இப்படி) இருக்க, அங்கு
இலங்கைக்கோன்=அவ்விடத்து இராவணனாவன், இராவணியின் சாவு
கேட்டு=இந்திரசித்தனது மாணத்தைக் கேள்விபுறமு, தூபம வாரியில்
விழ்த்து=துக்ககாரத்தில முழுகி, வெந்து=மனங்கொதித்து, உங்கு உறை
ந்த=அவ்விடத்தில் தங்கியிருந்த, மூலபலம் ஆம்=மூலபலம் ஆகிய, பரி
தேர் மொபமுர பதானிகளை=குதிரைகளும் தேர்களும் கெருங்கியயானை
களும் காளைகளும் ஆகிய சேனையை, போர்க்குய்ததான் வெந்து
என உய்த்தான்=கடலையேவிபதுபோலச் செலுத்தினன்.

இவ்விடம் எ-து இலங்கையில் இராவணனால் அடிப்படையாய்ச் சேர்த்து
உய்த்துநின்ற அகேசனைகள். தான் - அசைநிலை.

75. பொங்குடல் பேசுதலுத்திற்போற்றெனிர்த்துரைப்பினாய்
பொங்குடல் னென்செய புனல்புகழ்ப—பொங்குந்

தமிழகமேகாத் தாடக் கணைமனமுயர்வள்ளல்.

கடினகலையே பிற்சாய்த்தான் காய்ந்து.

பொங்கு கடல் போல்—பொங்குகின்ற கபிலப்போல், களித்தில் போந்துளிர்த்த தானைகளை—போர்க்களத்தில் புதுந்துறிர்த்துவின்ற மூல பல்ப் படைகளை, வள்ளல்—இராமபிரான், பொங்கும் கடி—மிருத பேய் க்கணங்களானவை, பொங்கு கடல் நேர் செம்புனல் பநிகு—பெருங்கு கடலை யொத்த சிவந்திறுத்தீரைக் குடித்து, லக கொத்து ஆட—லகைகளை (ஒன் றோடொன்று) கொத்துக்கொண்டு கூத்தாடும்படி, கண்ணமழையால்—பாண வருடத்தால், கடினை எழில்—ஏழுநாழிகையில, காய்ந்து சாயத்தான்— கோபித்துக்கொன்றான்.

கடினையேழிற சாய்த்தான் எ - து இராமபிரான் மூலபலசேனையை
ஏழைநாழிகையாவில் கொன்மனன் என்றும் ஒருமுகூர்த்தத்திற்கொன்ற
னன்னும் கில இராமாயணங்களிற் சொல்லபட்டிருப்பினும் கூர்மபுரா
ணம் இதற்கு முதலாலாதலின் அதின்படி ஏழுநாழிகையன்றே சொல்ல
ப்பட்ட தென்க. கூர்மபுராணம் இராமனைவதைஅத்தியாயம் செய்யுள்-எரு.

76. தானவர்கோன மூலபலஞ் சாய்ந்தமைதேகட் டான்பினந்து
கூடிவியி முச்செறிந்து காயகனலி—தானடுங்கக்

கட்சிவந்தான் பார்சுலுங்கக் கையெறிந்தான்வானவர்நொந்
சூட்சிவந்தா றென்னமென றேற்றது.

தானவர்கோன்—இராக்கதர்க்குத்தலையுன இராவணன் மூலபலம்—
மூலபலசேனாகர், சாயந்தமை கேட்டான்—இறந்தமையைக் கேட்டவர்ப்,
சினந்த கால நயமூசெயிர்து—கோடிதது வாயுவுமவருதும்படி பெருமூ
சசுவட்டி, நாய் கனலி தான் நடுங்க—வெதுப்புநின்ற அக்கினியும் நடுங்கும்
படி, கண் சிவந்தான்—கண்களில் சிவப்பேறப்பெற்றான், பார் குறுங்க கை
எறிந்தான்—பூமியிலுள்ளார் எடுங்கும்படி கைகளை வீசினன், வானவர்—
தேவர்கள் (கண்டி), என் ஆம் என்று ஓர்ந்த—(இக்கோபத்தால்) எத்திங்கு
நேருமோ என்று கருதி, நொந்து உள் சிவந்தார்—வருந்தி உள்ளத்தில்
சிவப்பேறப்பெற்றனர்.

கொந்து உன்சுவந்தார் எந்தில சிவப்பேறப்பெறதலாவது ஒன்மைக் குறித்த ஆராய்தல் கன்மதலாம். “ஆய்ந்து சிவந்தது பாவாணர் சொஞ்சம்” என்பதனு முணர்க. கேட்டான் - மும்மெச்சுடி, தான் - அகைநிலை.

77. மாபாசிசுவன் மகோதாஸ்ஸி ரூபாக்ஷன்
கோபா நலமுலதங் கோணுநையாழ்—பூபாந்
தரங்காதென் றோதச் சதுரங்க சேனையோடு
மாங்கார்த்துச் சென்று ராமர்த்

கோபம் அநலம் உறு தம் கோன் உரையால்—அக்கினியையொத்த
கோபம்பொருந்திய தமதுதலைவனாகிய இராவணனது கட்டகாயினால், மா
பாரிசுவன்—மகாபாரிசுவனும், மகோதரன்—மகோதரனும், விருபாக்கன்—
விருபாக்கனும் ஆகிய இராக்கதர்கள், பூ—பூமியானது, பாரம் தாங்காது
என்று ஒத—இப்பாரத்தைப்பொறுக்காது என்று(கண்டோர்)சொல்லும்படி,
சுதூங்க சேனையொடும்—நால்வகைச்சேனையொடும், ஆங்கு ஆர்த்து—அவ்
விடத்தில் கர்ச்சித்து, அமர்க்கு சென்றார்—போருக்குச் சென்றனர்.

மகாபாரிசுவன் - பெரியவிலாப்புறமுடையவன். மகோதரன் - பெரு
வயிற்றினன். விருபாக்கன் - மாறுபட்ட கண்ணுடையோன்.

கோபானலம் - உடமொழித் திர்க்கசந்தி. உம்மை எதிர்த்துழியுறு.

78. குழந்தொருவன் சாங்காலைச் சுற்றத்தார்மேற்புரண்டு
வீழ்ந்தழுது காக்கும் விதமெனத்தன்—வாழ்ந்தபுகழ்
சாமரைசங்கொண்குடையாய்த்தாய்ப்புரண்டேங் கிழ்காப்பப்
போமரக்கன் தோரிவந்தான் போர்க்கு.

ஒருவர் சாம் காலை—(இவ்வுலகில்) ஒருவர் இறங்குந்தருணத்தில், சுற்
றத்தார் குழ்ந்து மேல் புரண்டு வீழ்ந்து—உறவினர் குழ்ந்துகொண்டு மேல்
புரண்டு வீழ்ந்து, அழுது—புலம்பி, காக்கும்—காத்துக்கொண்டிருக்கும்,
விதம் என—தன்மைபோல, தன் வாழ்ந்த புகழ்—தனது வாழ்வுநிறுந்த
கீர்த்தியானது, சாமரை—சாமரையுருவமும், சங்கு—சங்குருவமும், ஒண்
குடை ஆய்—ஒள்ளிய சுவேதசகத்திரவுருவமாகி, தாய் புரண்டு—(தன்மீது)
தாவிப்புரண்டு, ஏங்கி—அழுது, காப்ப—காத்துக்கொண்டிருக்கும்படி, போம்
அரக்கன்—அழிந்துபோகும் இராவணன், போர்க்கு தேர் இவந்தான்—
போர்செய்தற்குத் தேரி லேறினான்.

இராவணன் தன்புகழானது சாமரைவடிவாய் மேல்விறந்து புரளல்
போலப் புரளவும், சங்கின்வடிவாய் அழுவதுபோல் ஒலிக்கவும், வெள்ளைக்
குடைவடிவமாய்த் தன்னைக்காத்துக்கொண்டிருப்பதுபோல் நிறம்றவும்
எனத் துன்சுருனக்குறிபாக நிரணிறைபாக்கிக் கொள்க; புகழின் நிறம் வெண்
மையாதலின் சாமரை சங்கு குடை என்னப்பட்டது. இப்பொழுது போரு
க்குச்செல்லும் இராவணன் மீளாநெனல் தோன்றப் போமரக்கன் என்னப்
பட்டது.

79. வாரகதிரோன் மைந்தனொடு வந்தவிருபாக்கனெதிர்த்
தோர்கதையி னாற்புடைத்த லுஞ்சோர்ந்து—தோர்கவிம
னஸ்வரக்கன் சென்னி யனுங்கநெரித் தாங்கண்ணிற்
செவ்வரத்தங் கரலச் சினந்து.

வந்த விருபாக்கன்—போருக்குவந்த விருபாக்கன், வார் கதிரோன்
மைந்தனொடு எதிர்த்து—யிருந்திரைணங்களைபுடைய குறிப்புத்திராகையி
சுக்கிரிவனுடன் எதிர்த்து, ஓர் கதையினால் புடைத்தலும்—ஒருதண்டாயுதத்

தான் மோதுதலும், சேர்ந்து—சேர்ந்து, தேர் கவி மன்—(பிஷு) தெளி
அற்ற வானபதியான சக்கிரவன், கண்ணில் செம் அரத்தம் கால சினந்து
கண்களில் இரத்தங்கொட்டக் கோபங்கொண்டு, அ அரக்கன் சென்னி
அனுங்க கொடுத்தான்—அந்த அரக்கனது தலை கொறுங்கும்படி நெரித்தான்

புடைத்தலும் - உம் ஈற்ற வினையெச்சம். தேர் - 'வினைத்தொகை.

80. கூற்றவனு மஞ்சங் கொடுஞ்சூர் மகோதரனும்
பாற்றவொனு வென்றிகொண்மா பாரிசனு—மேற்றநூரிற்
கோலிவனைர் தார்த்தயில்கைச் செண்டுடற்றவென்மசனும்
வாலிமகனுஞ்சாய்த்தார் மாய்த்து.

கூற்றவனும் அஞ்சம் கொடுஞ் மகோதரனும்—இயமனும் அஞ்சத்தக்
கவலியுள்ள கொடிய மகோதரனும், பாற்ற ஒரு வென்றி கொள் மாடாரி
சனும்—அழிக்கமுடியாத வெற்றியைக்கொண்ட மகாபாரிசுவனும், அமரில்
ஏற்று—பேர்க்களத்தில் எதிர்த்து, கோலி வனைந்து ஆர்த்து—சுற்றிவனைந்து
கர்ச்சித்து, அயில் கை கொண்டு உடற்ற—வேலைக் கையிலேந்திப் போர்
புரிய, எல மகனும்—சக்கிரவனும், வாலி மகனும்—அங்கதனும், மாய்த்து
சாய்த்தார்—கொன்றுவீழ்த்தார்.

உம்மைகளில் முன்னது உயர்வுகிழப்பு. பின்னவை நாளும் எண்ணப்
பொருள். சக்கிரவன் மகோதரனையும், அங்கதன் மகாபாரிசுவனையும் கொன்
றன என நிரனிறைபார்க்கிக் கொள்க.

81. வரம்பரித்தே ஈர்ந்துகளம் வந்த விராக்கதர்கோன்
சாமபிஷன்சே னைத்தலைவர் சாயந்தமைகண் - டேம்பியுருத்
துதினன்சங் கங்க ளொருபதுவாய் வைத்துலகிற்
காதினிற்கை யேறக் கன்னது.

வரம் பரி தேர் ஈர்ந்து—தாவுகின்ற குதிரைபுண்ட தேரைச் செலு
த்தி, களம்வந்த இராக்கதர் கோன்—பேர்க்களத்து வந்த இராவணன், வன்
சேனைத்தலைவர் சாமபி சாயந்தமை கண்டு—(தன்னுடைய) வலிய சேனைத்
தலைவர் சேர்ந்து வீழ்ந்திருத்தலைப் பார்த்து, ஏமபி உருத்து கன்னது—வரு
ந்திக் கோடித்து மனங்கொதித்து, உலகில காதினில கை ஏற—உலகத்தில்
(மானிடர்)செவிகளில் ஐக்கன் ஏற(பொத்திக்கொள்ளும்படி), ஒருபது வாய்—
பத்துவாய்களிலும், சங்கங்கள் வைத்து—சங்குகளைவைத்து, ஊதினன்—
ஊதினான்.

வாவும் என்னும் பெயரெச்சம் “செய்யுமென்னெச்சவீற் துயிர்மெய்
சேறலும்” என்பதனால் ஈற்றுயிர்மெய் கெட்டு வரம்—என கின்றது.

82. வெற்பெடுத்து வீசுநிறற்களிகண் வெற்பெடுத்தான் சாயந்த
விற்படுத்தெய யேக்கன் விரைந்துபுகுந்—தேற்றெய்மத்துச்
சென்னியுந் கையிற் செருகடிபுர் வுற்றனவா
லன்னகுரவ கின்னனங்க ளாங்கு.

விதிகளினால் வலிமைபுடைய வானங்கள், வெம்பு எடுத்து விடும் மலைகளையெடுத்து எறிய, வெம்பு எடுத்தான்—கைலைமலையை எடுத்துத் தவனாகிய இராவணன், வில் படுத்த எய் ஏக்கள்—வில்லில் தொடுத்து எய்த அம்புகள், விரைந்து புகுந்து—விரைவில் சென்று, எம்பு ஒடித்து—என்புகளை ஒடித்து, சென்னி உரம் கையில் செருக—தலைகளிலும் மார்புகளிலும் கைகளிலும் பதிந்துகொள்ள, அன்ன குரங்கின் கணங்கள்—அந்த வானரக்கூட்டங்கள், ஆவது அயர்வு உற்றன—அவ்விடத்தில் சோர்வடைந்தன.

தூல் - அசைநிலை. எப் விளைத்தொகை.

எம்பு எம்பு - “மென்றெழுட் மொழியுட்கில் வேற்றமைபிற், மம்மின வன்றொடராகா மன்னே” என்பதனால் வன்றொடராயிற்று.

83. வள்ள றனக்கிளை யான் மற்றதுசண் டுள்வெகுண்டு
கோள்ளுகிலே கோட்டியழற் கோல்பூட்டி—யெள்ளரச்கண்
தேரொடுபா கற்சிதைத்துத் தின்கரவில் பத்தினையுஞ்
சூரொடறுத் தான்வேற்றேத் தொட்டு.

வள்ளல்தனக்கு இளையான்—அருள்வள்ளலாகிய இராமபிரானுக்கு இளையோனாகிய இலக்குமணன், அது கண்டு உள் வெகுண்டு—அவ்வானங் கள் சோர்ந்ததை—கோக்கி மனங்கொதித்து, கொள்ளு கிலே கோட்டி—கையி ற்கொண்ட வில்லை வளைத்து, அழல் கோல் பூட்டி—தீபைக் கக்குறின்ற அம் புகளைத்தொடுத்து, என் அரசுக்கன்—இகழ்த்தக்க இராவணனது, தேரொடு பாகன் சிதைத்து—இரத்தத்துடன் பாகையும் அழித்து, வேறு ஏ தொட்டு— வேறு பாணத்தை எய்து, தின் கரம் வில் பத்தினையும்—(அவனது) ஒலிய கைகளிலுள்ள பத்துவிற்களையும், சூரொடு அறுத்தான்—வலிமையோடு அறு த்தான்.

மற்று அசை. பாகன் சிதைத்து - “இயல்பின் விகாரமும்” என்ற குத்திரத்தினால் பாகம்சிதைத்து என இயலில் விகாரமாயிற்று.

84. வெந்நிருதர் கோன்றேர்மா ளீடணன் றண் டாற்புடைக்க
வன்னவனன் னான்மே லயிலெறிந்தான்—யன்னுசினங்
கொண்டுதுணிநீ தானதைவிற் கோட்டிக் கணைதொடுத்தும்
தண்டுளவத் தானிளவல் சார்ந்து.)

வீடணன்—வீடணனாவன், வெம் நிருதர் கோன் தேர்மா—கொடிய இராக்கதர் தலைவனாகிய இராவணனது தெறிக்கட்டிய குதிரைகளை, தண் டால் புடைக்க—தண்டாயுதத்தினால் அடிக்க, அன்னவன் அன்னமேல்— அந்த இராவணன் அவன்மேல், அயில் எறிந்தான்—வேலை வீசினான்; தண் டுளவத்தான் இளவல்—குளிர்ந்த துவாமாலையைபணிந்த இராமபிரானுக்கு இளையோனாகிய இலக்குமணன், சார்ந்து—அங்கடைந்து, தன்னு சினங் கொ ண்டு—நெருங்கிய கொப்பங்கொண்டு, வில் கோட்டி கணை தொடுத்து—விஷை வளைத்து அம்புகளைத்தொடுத்து, அதை துணித்தான்—அங்குலாடித்ததைத் துண்டிப்புகின்றான்.

தன்னு - வினைத்தொகை. புடைக்க என்னும் எச்சம் எறித்தான் என்னும் பிறகருத்தா வினையைக் கொண்டது.

85. அந்நான் மயன்சைபுளப்பின னைவவினை
மன்ன வன்மைத்து மறையோடு—மின்னாரத்
தந்தவயில் வேலெறிந்தான் றுனவர்கோன்/சாமபிபுர
நொந்தனனி ராமா நுசன்.

தானவர் கோன் — இராக்கதர் தலைவனான இராவணன், அ நாள் மயன் = அக்காலத்தில் மயன் என்பவன், கை அளப்பு இல் நாள் நோவன்கைகள் அளவற்ற காலம் வருத்தும்படி, வினை மன்ன அமைத்து = தொழில் யடைந்து இப்பறி, மறையோடும இன் ஆர தந்த = மந்திரத்தடன் இன்பம் பொருந்தக் கொடுத்த, அயில் வேல் எறித்தான் = கூரிய வேலை வீசினன்; இராமா நுசன் = இலக்குமணன், சாம்பி உறம் நொந்தான் = சோர்ந்து மாறித் தைக்கப்பட்டு வருந்தினன்.

அளப்பு தொழிற்பெயர்; பு தொழிற்பெயர்விருதி. மறை எ - து வேலைப் பிரயோகிக்கும் மந்திரம். இன் ஆரத்தந்த எ - து இராவணன் பகைவரை அவ்வேலால் வென்று இன்பமனுபவிக்கும்படி என்க.

86. வன்றிறலி ராவணன்பின் மற்றொருதே ரேறிப்பொன்
னொன்றியவி லங்கையுற வோர்ந்ததும-ன்னறெனப்போய்
மாமருந்து வெற்பெடுத்து வந்திடச்சு சேணனெரி
தாமருந்து நல்கியிட்டா னாய்ந்து.

வன் திறல் இராவணன் = வலிய வெற்றியையுடைய இராவணன், பின் மற்று ஒரு தேர் ஏறி = பின்பு வேறொருதேரி லேறிக்கொண்டு, பொன் ஒன்றிய இலங்கை உற = பொன்மயமாய்ப் பொருந்திய இலங்கையை அடைய, அறுமன் ஓர்ந்து = அதுமான் (அதை) அறிந்து, நன்று என போய் = நல்லது என்று நினைத்து (வடதிக்கில்) சென்று, மா மருந்து வெற்பு எறித்து வந்திட = பெரிய மருத்தமாமலையை எறித்துக்கொண்டு வந்து சேர, சுசேணன் = சுஷேணன் என்னும் வானரன், ஆய்ந்து ஆம் மருந்து எறித்து = (அம்மலையில்) ஆராய்ந்து (சோர்வை நீக்குவது) ஆகிய மருந்தை எறித்து, நல்கியிட்டான் = இலக்குமணனுக்குக் கொடுத்தான்.

நன்று என்றது இவ்வுரு இகழ்வுக் குறிப்புச்சொல். “கற்கறித்து நன்கட்டாய்” என்றும்போலும். சுசேணன்—வானரர்களுக்குள் ஒரு வைத்தியன்.

87. உய்ந்தினவன் முன்போலு யிர்த்தெழுவன். தாசாதி
வந்தவது மாற்குழக மன்குற—வந்தமலை

புள்ளவழி பன்னாள் மீட்டியெத்துவாத் தானவர்கோன்
பெர்ளன்னத்தே ருர்ந்துவந்தான் போர்க்கு.

இராவல் = இலக்குமணன், உய்ந்து முன் போல் உயிர்ந்து எழுவன் = விதைந்து முன்போல் சுவாசம்விட்டுக்கொண்டு எழுந்தான், தாசாதி வந்த

அதுமாத்ரு முகமன் கூற—இராமபிரான் (அம்மலையைக் கொண்டு) வந்த அதுமானுக்கு உபசாரமொழிகளைச் சொல்ல, அன்னான் = அவ்வதுமான், அந்த மலை உள்ள உழி மீட்டு உய்த்து வர = அந்த மருந்துமாமலையை முன் இருந்த விடத்தில் வைத்துத் திருமபிர, தானவர் கோன்—இராவணன், போர்க்கு பொன்னென தேர் ஊர்ந்து வந்தான்—புத்தஞ்செய்வதற்கு விரைந்து தேரைச் செலுத்திக்கொண்டு வந்தான்.

பொன்னென - விரைவுக்குறிப்பிடைச்செய்தால் மீட்டு - செய்தல் எச்சம்.

88. திக்குனைத்தும் வென்றவடற் தேரினின் னு ~~தொனுவர்கோன்~~
றொச்சுமீர் மாற்றச் ~~சுனாசீரன்~~ நக்கதனா
மேந்தப்படி நின்னுபொர வென்னுத்தேர் மாதலிநீ
போந்துதவு கென்றான் புரிந்து.

தானவர் கோன் = இராவணன், திக்கு அனைத்தும் வென்ற அடல் = திசைகளைமெல்லாம் வெற்றிகொண்ட வலிமையுடைய, தேரினின் னு தொக்க சமர் ஆற்ற = தேரிவிருந்து (சேனைகள்) கூடிய போரைச்செய்ய, சுனாசீரன் = இறதிரன், ஏந்தல் படி நின்று பொரல் = அரசனாகிய இராமபிரான் பூமியினின்று போர்செய்தல், தக்கது அன்று ஆம் என்னு = தகுதி அன்றாமென்று, புரிந்து = விரும்பி, மாதலி = மாதலி என்னும் சாரதிமைநோக்கி, நீ போந்த நீ (அவ்விடம்) சேர்ந்து, தேர் உதவுக என்னுன் = (நமது) இரத்தத்தை (இராம பிரானுக்குக்) கொடுத்து உதவிசெய்யக் கடவை என்று சொல்லினன்.

மாதலி - இறதிரனது தேர்ப்பாகன். உதவுக ஈறுகெட்டது. என்னு என்னும் எச்சம் புரிந்து என்னும் எச்சங்கொண்டது.

~~சுனாசீரன்~~ - வடமொழித் தற்பவம்; சேனையின் முன்னிற்பவன்.

89. மாத்தூரன்பூ ணவ்விரத மாதலியென பான்கொணர்ந்
தேத்தியிதி லேறுகென வேறினனும்—சீர்த்தவெழிற்
றங்கவரை மேற்குவட்டிற் றுவுசிங்க வேறென்னச்
செய்சமலக் கண்ணா சிறந்து.

மா திரன் பூண = குதிரைக்கூட்டங்கள் பூண்ட, அ இரதம் = அந்த இரதத்தை, மாதலி என்பான் கொணர்ந்து = மாதலியென்னுஞ்சாரதி கொண்டு வந்து, ஏத்தி இதுல ஏறுக என = (இராமபிரானைத்) குதித்து இத்தேரில ஏறக் கடவீர் என்று சொல்ல, செம் கமலம் கண்ணா = செந்தாமரைமலர் போலும் கண்களையுடைய இராமபிரான், சீர்த்த எழில் தங்கம் வரை மேல் குவட்டில் = சிறந்த அழகிய பொன்மயமான மேருமலையின் மேலுள்ள உச்சியில், தாவு சிங்கம் ஏறு என்ன = தாவுகின்ற ஆன்சங்கத்தைப்போல, சிறந்து ஏறினன் = சிறப்புற்று ஏறினன்.

தங்கவரை உவமானம்; தேர் உவமேயம்; சிங்கம் உவமானம்; சிங்க மலக்கண்ணா = உவமேயம்; ஏறுதல் பொதுத்தன்மை. ஆல் அனாதலி.

90 தேரே திராவணனுஞ் செங்கோ லிராகவனுஞ்
குரோ டெதிர்த்துமண்ணிற் சூழ்திசையிற்—சூரூரில்
வேட்புற்றார் வில்லிற்றம் விஞ்சைகன்சாட் டித்திரிந்து
சூரூட்டிற்று செல்லிரவேழ் நாள்.

தேர் ஏறு—தேர்களில் ஏறிப், இராவணனும் செங்கோல் இராகவனும்—
இராவணனும் நீதியையுடைய இராமபிரானும், குரோடு எதிர்த்து—வலி
மையோடு எதிர்த்து, மண்ணில் சூழ திசையில் சூர் ஊரில் திரிந்து—மண்ணு
லகத்திலும் சூழாததிக்குகளிலும் விண்ணுலகத்திலும் வெருட்டித்திரிந்து,
வேட்பு உற்ற ஆர்—விரும்புடங்கொண்டு (தமமை) அடைந்திருக்கிற, வில்லில்
தம் விஞ்சைகள் காட்டி—வில்லினால் தம் தம் விததைகளைக் காட்டி, எல
இரவு ஏழ் நாள்—பகலும் இரவும் (நீங்காது) எழுதினம்வரை, சூரூட்டி உற்
றார்—போர்செய்தலை யடைந்தனர்.

தேர்ஏறு என்றவிசேடணத்தை இராவணனுக்கும் இராமபிரானுக்கும்
கொள்க. ஏறு வில்லித்தொகை. செங்கோல்—நேர்மையாகிய துலாக்கோல்;
அது நீதிக்கு உவமவாகு பெயராயிற்று. விஞ்சை—தவறித்ததை. வேட்புற்று
ஆர்வில் எ-து வில்லுகள் தாமேவிய்விருவரையும் அடைந்திருக்கின்றா

91. தீயவன்ரே னுலைந்துஞ் சென்னிபத்துங் காருத்தன்
பாயுமற்பி னாற்றுணிப்பப் பண்டுபோ—லாய்முனைத்து
மீட்டுமெதிர்த் தானவற்றை வீந்தமென வாயிரக்கான்
மாட்டியறுத் தாங்குவித்தான் மற்று.

காருத்தன்—இராமபிரான், தீயவன் தோள் நால ஐந்தாம்—கொடியவ
னாகிய இராவணனது இருபத்தோள்களையும், சென்னி பத்தும—பத்துத்தலை
களையும், பாயும் அமரனால் துணிபப்—பாயகின்ற பாணங்களினால் துண்டு
கொக்கவுட, பண்டுபோல ஆய முனைத்து—முன்போலாகி முனைக்கப்பெற்று,
மீட்டும் எதிர்த்தான்—மறுபடியும் (இராவணன்) எதிர்த்துப்போர்செய்த
என், (இராமபிரான்), மற்ற ஆயிரக்கால மாட்டி அவற்றை—மீட்டும் ஆயிர
முறை(பாணங்களால்) புட்டி அதனொள்களையும் தலைகளையும் அறுத்து விரதம்
என குவித்தான்—அறுத்து விரதமலைபைப்போலக் குவித்தான்.

இராவணனுடைய தோள்தலைமுதலிய உறுப்புக்கள் அறுட்டால் மீட்
டும் உண்டாகுதல் பிரமதேவனாக கொடுக்கப்பட்ட வரததால் என்க. மீட்டும்
உம்மை இறந்தகுதழ்இயது. மற்ற - வினைமாற்றுப்பொருளில்வந்தது.

92 சாகரத்திற் கொப்புரைக்கிற் சாசரமே யொப்பர்நீண்
மாகமத னுக்கொப்பம் மாகமே—யேருகனை
பேற்றுசிலை கைக்கொண் டிராமனுமி ராவணனு
மேற்றசமர்க் கஃதே யினை.

சாகரத்திற்கு ஒப்பு உரைக்கில்—கடலுக்கு உவமை கொடுத்துவிட்டது,
சாசரம் ஏ ஒப்பு ஆம்—அந்தக்கடலை ஒப்பாகும், நீள்—நீண்டது, மாகமே—அது

தூத்துப்பூட்டகாயத்திற்கு உவமை, அமாகம் ஏ—அந்ததூகாயமேயாம், (அன்போல்) ஏகு எனை ஏற்று=செல்லுகின்ற அம்புகளைப்பூட்டுகின்ற, சிலைகை கொண்டு—வில்லுகளைக்கைகளிற்கொண்டு, இராமனும் இராவணனும்=இராமபிரானும் இராவணனும், ஏதற் சமர்க்கு=எதிர்த்துசெய்யும்போருக்கு, இனை அஃது ஏ=உவமை அந்தப்போரேயாம் (மற்றொன்றில்லை என்றபடி)

ஏகாரம் மூன்றும் தேற்றப்பொருளன. உழ்வுமகள் என். இது உவமையணி.

93. எய்ப்பில் இராமனாய னேவை யிராவணன்மே
வயப்புவரம்போழந்தாவி யுண்ணுவவன்—மெய்ப்புரங்கீழ்
வீழ்ந்ததுதான் முன்னோரும், விண்ணவர் பெய்ப்புமாரி
வீழ்ந்ததுதான் முன்னோ விரைந்து.

எய்ப்பு இல்=(போரில்) சேர்வில்லாத, இராமன்=இராமபிரான், அயன் ஏவை=பிரமாத் திரத்தை, இராவணன்மேல் உயப்ப=இராவணன்மேல் பிரயோகிக்க, (அது), உரம போழ்ந்து ஆவி உண்ண=மார்க்பைப்பொந்து உயிரை உணர்விட, அவன்=அவ்விராவணனது, மெய் பரம் கீழ் வீழ்ந்தது=சரீரமாகிய பாரம பூமியில் விழுந்ததானது, முன்னோ=முன்போ, குழ் விண்ணவர் விரைந்து பெய்=குழந்தள்ள தேவர்கள் விரைவாயப்பொழிந்த, பூமாரி வீழ்ந்தது=மலர்மழை (பூமியில்) விழுந்ததானது, முன்னோ=முன்போ, (இவ்விரண்டில் எதுமுன்வீழ்ந்ததோ என்றபடி).

ஒகாரம் உ - ம வினாப்பொருள; தேவர் இராவணசககாரத்தை எதிர் கோக்கிச் சூராதலின் இராவணனிறந்து உடல் வீழ்ந்ததும் மகிழ்ச்சியால் பூமாரி விரைந்துபொழிந்தனர் என்க.

94. சந்திரனும் தம்பார்த்துத் தாழ்த்திருந்து பெய்கதிராற்
சந்திரகாந்தம் குடம் வீழ் தாரையினான்—முந்துகனை
சாலரக்கர் கோன்றலைகள் சாங்குளத்தி னிறப்புரண்ட
காலகதி யார்கடப்பார் கண்டு.

சந்திரன்=சந்திரனானவன், அற்றம பார்த்து தாழ்த்து இருந்து=(இராவணனது) சமயம்பார்த்துத் தாமதித்திருந்து, பெய் கதிரால்=வீசுகின்ற கிரணங்களினால், சந்திரகாந்தம் குடம் வீழ் தாரையினான்=சந்திரகாந்தம் என்னும் கல்லாலாகிய குடத்தினின்றும் வீழ்கின்ற நீர்த்தாரைகளினால், முந்துகனை=முற்காலத்தில் கண்டிருந்த, சால் அரக்கர் கோள் தலைகள்=மிருந்த அரக்கர்தலைவனாகிய இராவணனது பத்துத்தலைகளும், சாம களத்தினில் புரண்ட=(இராமபாணத்தினால்) இறப்புண்ட போர்க்களத்தில் (காக்கைகளாலும்கூட) புரண்டன; (அதனால்), காலகதி கண்டு கட்டப்பார் யார்க்கெடுவதற்கு எதிர்த்து வரவருகையைத்தெரிந்து (அதை) நீக்கவல்லவா எவருள்ளார்? (அருங்குயிற்றென்றபடி)

முந்துணைதலைகள் எ - து இராவணன் கிராமம் இடத்திற்கு வந்து ஆத
சத்திலிருந்ததும் அங்குமேலே தூங்குகின்ற சந்திரகாந்தக்கந்தத்தில் சந்
திரன் காத்துக்கொண்டிருந்து தன்கிரணங்களை வீச, அதனால் அக்குடத்தின்
துவாரத்தால் வீழ்ந்த கிரால் நனைந்தவை எங்கவேறுப்பொருள்வைப்பணி.

95. ஒன்பாளும் வாய்களைப் முண்ணும்வா யாக்கிலன் னீ
ண ஸ்பாக முற்றுமக டாகிலனே—தன்பார்யா
ரென்றயனை நிந்தித்த வீருடசை போர்க்களத்துத்
தின்றிரத்த முண்பேய்த் திரள்.

போர்க்களத்து = யுத்தகளத்தில், ஈருள் தசை தின்று = (பிணங்களின்)
ஈரலையும் மாமிசத்தையும் தின்று, இரத்தம் உண் பேய் திரள் = இரத்தங்குடி
க்கின்ற பேய்க்கூட்டங்கள், ஒன்பால் ஆம் வாய்களையும் = (சரீரத்திலுள்ள)
ஒன்பது துவாரங்களையும், உண்ணும் வாய் ஆக்கிலன் = உண்ணுகின்ற வாய்க
ளாகப் படைத்திலன்னும், வீண் அன்பு ஆகும் முற்றும் = பயன்ற அன்
புவைக்கப்பட்ட சரீரமுழுதும், அகடு ஆக்கிலன் = வயிறு கப்படைத்திலன்ன
னும், தின்பார் யாள் என்று = (இம்மாமிசமுதலியவற்றைத்) தின்னுமவர் யா
வருள்ளாரென்றும், அயனை நிந்தித்த = (தம்மைப்படைத்த) பிரமதேவனை
நிந்தித்தான்.

ஒன்பதுவாய்கள் - சரீரத்திலுள்ள கண் செவி காசி வாய் முதலிய நவத்
துவாரங்கள். தின்பார் யாள் எ - து மாமிசங்கள் பிசுந்துள்ளனவாதலின்
என்க. நிந்தித்த-அஃகிணைப்பலவிற்பாற் படர்க்கைவினமுற்று. ஏ-ஈற்றுதலை.

96. வித்தைமிகு தேவரிசை மேவினர்பொய் பொய்த்ததுநம்
சத்தியநீ டனமந் தலையெடுத்த—வெத்திசையும்
வேதத் தொழுக்கம் விராவியது பெய்தனவான்
மாதத்தின் மூன்று மழை.

வித்தை மிகு தேவர் இசை மேவினர் = கல்விமிகுந்த தேவர்கள் (இராம
பிரானது கீர்த்தியைப்) புகழ்தலையடைந்தனர் (துதித்தனர் என்றபடி),
பொய் பொய்த்தது = பொய்மையானது பொய்மையாயிற்று (ஒழிந்ததென்
றபடி), நல் சத்தியம் நீள் தன்மம் தலையெடுத்த = நல்லமெய்மையும் மிகுந்த
தருமங்களும் விருத்தியாயின, எ திசையும் வேதத்து ஒழுக்கம் விராவியது =
எத்திக்குகளிலும் வேதநடை பரவியது, மாதத்தில் மூன்று மழை பெய்தன =
ஒவ்வொரு மாதத்திலும் மூன்றுமழைகள் பொழிந்தன.

அறங்களை அழித்துக்கொண்டிருந்த இராவணன் முதலிய கொடிய இராக்
கதர்கள் அழிந்தமையால் தேவர்புகழ்தல் முதலியவை நிகழ்ந்தன என்க.
ஆல் அசை. பெய்தன வான் என்பதற்கு, வான் = மேகங்கள், மாதத்தில்
மூன்றுமழைகளைப் பெய்தன எனவும் பொருள்கொள்ளலாம்.

1465

7. வினாக்கள் இரங்கி விமல னிராவணற்குச்

சேனாதிபதி மக்களும் செய்குவெனக்—கேடிலவன்

வேதவது பாற்றான் விராந்தியற்றி யண்ணலிணைப்

பாதமலர் தாழ்ந்து நின்றான் பாங்கு.

விமலன்—இராமபிரான், வீடணை நோக்கி—வீட்டணைப்பார்த்து, இராவணற்கு ஈமக்கருமம்—இராவணனுடைய உனது சேட்டனுக்கு உத்தரையை, சேரி உற செய்துகு என்—பெருமைபாகச்செய்யக்கடவை என்று சொல்ல, கேரி இல் அவன்—அழிவில்லாத அவ்வீட்டணன், வேத விதியால் விரைந்து இயற்றி—வேதவிதிப்படி விரைவில் செய்துமுடித்து, அண்ணல் இணை பாதமலர் தாழ்த்து—இராமபிரானது திருவடித்தாமரைகளை வணங்கி, பாங்கு நின்றான்—அருகுவந்து நின்றான்.

ஈமக்கருமம் எ - து இறந்தவர்க்குப் பின்னுள்ளார் செய்யுங் கடமைக் கிருந்தியம். விமலன் - மலரகதிமானவன் ; வடசொல், தான் - ஆசைநிலை.

98. பேரருட்டேன் வெள்ளப் பெருக்கூற்று செங்கமல

மோரிசுட்டை கொள்காரோன் றுள்ளதே-னேருமண்ணல்

பின்னவனை நோக்கியுள்ளே பெட்பினிளிவ் வீடணற்குப்

பொன்னமுடி சூட்டுக்கென்றான் போந்தது.

பேர் அருள் தேன் வெள்ளப்பெருக்கு=மிக்க கருணையாகிய தேன் வெள்ளப்பெருக்கை, ஊற்று=கொட்டிகின்ற, செம் கமலம் ஓர் இரட்டை கொள்=ஒப்பற்ற இரண்டு செந்தாமரை மலர்களைக் கொண்டிருக்கிற, கார் ஓன்று உள்ளதே=மேகம் ஒன்றிருந்தால், நேரும் அண்ணல்=ஒப்பாகத் தக்க இராமபிரான், பின்னவனை றோக்கி=இலக்குமணனைப்பார்த்து, இன்னே போகது=இப்பொழுதே (சீ இலங்கையில்) புருந்து, இவீடணற்கு=இந்த விபீடணனுக்கு, பெப்பினிள் பொன்னம முடி சூட்டிக எள்ளன்=விருப்பத்தோடு பொன்னாலாகிய கிரீடத்தைச் சூட்டி வருவா பென்று சொல்லியேவினள்.

இரட்டைச்சுவகமலங்கொள் கார் நேரும் எ - து இல்பொருளுவமை,
இராயபிரான் விபீடணனுக்குத் தான்நேரிற்சொன்றுமுடிஞ்ஊது இலக்கும்
ணை எவியது என்ணையோவெனின்? தான் இலங்கைப்புக்கின் அய்குள் பொ
ருள்களிலேதேனும் அவாவப்படுமென்பது போலும், அருட்டேன்-உருவகம்.

99. இந்துபகல் வைய பிராமன் சரிதமுள்ள

கந்தலிஞ்சுட் காலுநீ நாற்றிசையுஞ்—செந்திலி

யோட்டிசிலன் கைப்பதியை யோம்புகெனப் பொன்மோலி

சூட்டினான் ஸூதிகளால் சூழ்ந்து.

அன்றுக்கு இளவல்—அய்யிராமபிசாணுக்கு இளையோனாகிய இளத்தும்
 னன், இவ்வாறு—குலோசித்த, இந்த பகல்—தூய்மை இராமன் சரிதம் உச்சி

ராமம் சூரியனும் உலகமும் இராமாயணமும், உள்ள நத்தல் இலக்கணம் கா
றும் = நிலத்திருக்கின்ற அழிவில்லாத காலம்வரையும், காலத்திசையும்
செம் திகிரி லுட்டி = நீ நான்குதிக்குக்களிலும் செம்மையாகிய ஆஞ்சிராசக்கா
ஞ்செலுத்தி, இலக்கைப்பதியை ஒம்புக என = இலக்காபுரியைக் காப்பாய்
(விபீடண) என்று சொல்லி, பொன் மோலி சூட்டினன் = பொன்னுலாகிய
முடியை (அவனுக்குச்) சூட்டினன்.

காறும்-காலவரையைக் குறிக்கும் இடைச்சொல். உம் முற்றம்மை.
மோலி - மொளவி என்னும் வடமொழி மருஉ. நத்தவில் நான் காறும் என்
றது விபீடணன் சிரஞ்சீவியர் எழுவரில ஒருவரையென.

100. பூண்டமுடி யோன்றான், புத்திரன்முன் நெல்லவர்க்கு
மாண்டவர்வேண்டாவெனவுமம்மணிப்பூண்-வேண்டநல்கி
வந்திறைதா டாமுவது மானுடன் போய்க்கொண்டு
வந்திடென்னில் லாளையென்றான்.

பூண்ட முடியோன் = கிரீடஞ்சூட்டப்பெற்ற விபீடணன், சூரன் புத்தி
ரன் முன் நெல்லவர்க்கும் = சூரியபுத்திரனாகிய சுக்கிரீவன் முதலிய எல்லார்க்
கும், அம் மணி பூண் = அழகிய இரத்தினபரணங்களை, ஆண்டு அவர் வேண்
டா எனவும் = அப்பொழுது அவர் வேண்டா என்றவெறுக்கவும், வேண்ட
நல்கி = விரும்பும்படி கொடுத்து, வந்து இறை தான் தாமு = வந்து இராம
பிரானது திருவடிகளை வணங்க, மம் = இராமபிரான், அநுமானுடன் போய் =
அநுமானுடன் நீ சென்று, என் இல்லாளை = எனது மனைவியாகிய சீதையை,
கொண்டு வந்திடு என்றுன் = கொண்டு வருவாய் என்று சொல்லினன்.

வேண்டா - அஃறிணைப் பலவின்பாற் டடர்க்கைக் குறிப்புவினைமுற்றது.
வந்திடு - இடு பகுதிப்பொருள் விருதி.

101. அன்னவுரை கேட்டரசக நஞ்சனைசே யோடேகி
மன்னியசோ நக்காவின் மங்கலஞ்சொம் - மன்னதனை
மாயமருங் கிற்குமு வாய்சிவிகை யேற்றிவந்து
நாயகன்முன் பால்விடுத்தான்.

அன்ன உரை கேட்டு அரசுக்கள் = (இராமபிரானருளிய) அந்தச்சொல்லைக்
கேட்டு விபீடணன், அஞ்சனை சேயோடு ஏகி = ஆஞ்சனையெனச் சொன்று,
அசோக்காவில் மன்னி = அசோகவனத்தில் அடைந்து, மங்கலம் சொற்று =
மங்கலவாழ்த்துக்களைச் சொல்லி, அன்னதனை = உலகமாதாவாகிய சோபிராட்
டியை, ஆயம் மருங்கில் சூழ = மாதர்கூட்டம் பக்கங்களில் சூழ்ந்துவர, ஆய்
சிவிகை ஏற்றிவந்து = ஆராயத்தக்க பல்லக்கிலேற்றிக் கொண்டு வந்து, நாயகன்
முன்பால் நன்று விடுத்தான் = இராமபிரானது முன்னிடத்தில் நன்மையாக
விட்டனன்.

ஆய் சிவிகை - விசைத்தொகைகளைத்தொடர். ஏகி மனைவி சொற்று
ஏற்றி வந்து விடுத்தான் எனமுடிக்க. சொற்று - சொல் பகுதி, தி இடைக்கலை,
உன்னியெச்சவிருதி.

102. ~~சான்றிதழ்~~ நோக்கியென்பதில் தாவா தரக்கரைவான்
மேனியைப் போக்கினை மீட்டனனின்—மேனசையான்
மீட்டினி யானிற்று வேண்டுழிச்செல் தென்றுரைத்தான்
பாட்டினிசைபோலும் பதி.

பாட்டின் இசை போலும் பதி=பாட்டினது இசையைப் போன்ற நாயகனாகிய இராமபிரான், சான்றியை நோக்கி=சேதையைப்பார்த்து, யான்=நான், என் சீர் தாவாது=எனது இராசதரும் கடைமைக்காக, அரக்கரைவான்மேல் நிலவ் போக்கி=இராக்கதர்களை வீரசவர்க்கத்தில் பொருத்தும் படி கொன்று, நினை மீட்டனன்=உன்னைத் திருப்பிக்கொண்டேன்: நின் மேல நசையால் மீட்டினன்=உன்னிடத்துள்ள ஆசையினால் (உன்னைத்) திருப்பினெனல்லேன்: நிற்கு வேண்டுழி செலக=உனக்கு வேண்டுமிடத்திற்கு (இனி நீ) செல்வாய், என்று உரைத்தான்=என்று சொல்லினன்.

சீர் எ - து இங்கு கூத்திரியத்தன்மையை. பாட்டினிசைபோலும் பதி
எ - து கீதப்பாட்டை விட்டுப்பிரியாத இசையொலியைப்போல் சீதாபிராட்டியை விட்டுப் பிரியாத நாயகன் என்க; பிரியாக்காதலுடையானாயினும் சேத இராக்கதபூமியில் வசித்ததனால் அங்ஙனங் கூறினன் என்க.

103. என்றகொடுஞ் சொற்கேட்டிலக்குவனை நோக்கியொளி

யொன்றிமி ரங்கி புதவுகென—வன்றிரப்ப
வையனரு ளாணவ லாக்கழற்புக் காளதற்பால்
வெப்புதழற் போன்றாள் விரைந்து.

என்றகொடு சொற்கேட்டு=என்றசொல்லியகொடியசொல்லைக்கேட்டு, அன்று=அப்பொழுது, கறபால் வெய்யதழலபோன்றாள்=கற்புடைமையால் வெம்மையான அக்கினியைப் போன்றவளாகிய சீதாபிராட்டி, இலக்குவனை நோக்கி=இலக்குமணனைப்பார்த்து, ஒளி ஒன்றி நிமிர் அங்கி உதவுக என=ஒளி பொருந்தி ஒங்கிய நிலை (உண்டாக்கித்) தாக்கடவை என்று, இரப்ப=இரந்து வேண்டிக்கொள்ளலும், இளவல்=இலக்குமணன், ஐயன் அருளால் ஆக்கு=இராமபிரானது கட்டினையால் உண்டாக்கிய, அழல் விரைந்து புக்கான்=நீயில் விரைவில் வீழ்ந்தான்.

தழற்போன்றாள் தழற்புக்கான் எ - து கற்பின் வலியால் இத்தழலையுஞ் சயிப்பான் என்றும் குறிப்பு. ஆக்கு - வினைத்தொகை.

104. துல்வெரிகா குத்தனைநேர்ந் தன்னையுயி ராவணன்முன்
வெளவவ்ர வென்பான் மறைந்திடலிந்—துல்வொடியா
னாண்டியற்று மாயையினை யாயிழையென் தேழிகாணர்ந்தான்
நீண்டழிந்த தம்மாயையே.

அ எனி=அவவக்கினிதேவர், காகுத்தனை நேர்ந்தது=இராமபிரானை நோக்கி, இராவணன் முன் அன்னையை வெளவ வர=இராவணனானவன் முன்பு சீதாபிராட்டியைத் திருடிக்கொண்டு போகும்பொருட்டு (பஞ்சவதுக்கு) துடிக்க

என்பால் மறைத்திடலும் = (அவள் அஞ்சி) என்னிடத்து நினைந்துகொள்ளும், யான் துவ்வொடு ஆண்டு இயற்றுகான் வியத்திடல் அப்பொழுது உண்டாக்கிய, மாயையினை = மாயாசீதைவடிவத்தை, ஆயிழை என்ற ஏ கொணர்ந்தான் = (உண்மையான) சீதை என்ற நினைத்தே இங்குக் கொண்டு வந்தான்: அ மாயை ஈண்டு அழிந்தது ஏ = அந்த மாயாசீதைவடிவம் இங்கு அழிவுற்றது.

ஏகாரம் = உ - ல், முன்னது தேற்றம், பின்னது ஈற்றகை. மாயாசீதை எ - து அக்கினிதேவன் மாயையினால் உண்டாக்கிய சீதைவடிவம்போன்ற ஒரு பொய்வடிவம். இது குளகம்.

105. என்பாற்கொள் சீதை யிவனென்ன விட்டிவனே
வன்பாய்த்தீ யோன்றீண்டின் மாய்ந்திடுவென்று முன்பே
யையுறல்கொள் வாயென்று நம்புபனுஞ் சம்புவுந்தன்
னையனும்வர் தஃதுரைத்தா ராங்கு.

என்பால் கொள் சீதை = என்னிடத்து ஒளித்துக்கொண்ட உண்மைச் சீதை, இவன் என்ன = இவனே என்று சொல்லி, விட்டி = (தன்னுள்ளிருந்து வெளியில்) விட்டி, இவனை தீமோன் வன்பாய் தீண்டினான் = இவ்வண்மையே சீதையைக் கொடியவனான இராவணன் வலிந்து தொடர்ந்தால், முன்பே மாய்ந்திடுவன் = முற்காலத்திலேயே இறந்திருப்பான்: நீ ஐயுறல் = நீ ஐயங்கொள்ளற்க: கொள்வாய் என்றான் = (இவனோடு) பெற்றுக்கொள்வாயென்று (அக்கினிதேவன்) கூறினான்; அம்புபனும் சம்புவுந் தன் ஐயனும் = (அப்பொழுது) பிரமதேவனும் உருத்திரமூர்த்தியும் (சுவர்க்கலோகவாகியா யிருக்கின்ற) தன்பிடாவாகிய தசரத சக்கராவர்த்தியும், ஆங்கு வந்து அஃது உரைத்தான் = அவ்விடத்துவந்து அக்கினிசொல்லியதையே (இராமபிராஸங்கு) சொல்லினார்.

முன்பே மாய்ந்திடுவன் எ - து முன்பு இராவணன் லகலைக்குச்சென்று மீளும்போது வேதவதி என்பானை விருமபி வலிநதுபற்ற அயர் கடிந்து 'எந்த மாதரை நீ வலிந்து பற்றினனும் உத்தலை வெடிக்கக்கடவது' என்றுகொடுத்த சாபத்தால் என்க.

ஏ - தேற்றம். ஐயுறல் = எதிர்ப்பதை விடக்கொள் வினைமுற்று.

106. அன்னவர்பூந் தாளிதைஞ்சி யாய்ந்துபின்னர் ச்சானகியைக்
கன்னவிரோட் காகுத்தன் கைக்கொண்டான் - வன்னமலர்ப்
பொன்னார் மிதிலையில்லிற் பூட்டிவனோடுக் கைக்கொண்ட
வந்நாளி னுழுவகை யார்ந்து.

கல் நவில் தோள் காகுத்தன் = உலத்தோடு பழைய புயங்குளையுடைய இராமபிரான், ஆய்ந்து = அவ்வண்மையை ஆராய்ந்து, அன்னவர் பூ தாள் இதைஞ்சி = அம்மலரின் அழகிய பாதங்களை வணங்கி, பின்னர் சானகியை = பின்பு சீதாபிராட்டியை, வன்னம் மலர் பொன் ஆர் = நிறமமைந்த தாமரை மலர்த்தி நமகன் வசிக்கின்ற, மிதிலையில் வில் பூட்டிவனோடு = மிதிலாபுரியில் வில்லைப்பூட்டி வளைத்து, கைக்கொண்ட அ நாளினும் = கைப்பிடித்த

போர்புகாரண்டம்.

கை ஆர்ந்து=அதிகமகிழ்வை அடைந்து, கைக்கொண்
க்கொண்டனன் (சுவீகரித்தனன்என்றபடி).

சுடர் அந்நாள் எ - து பாணிக்கிரகணஞ்செய்துகொண்ட திரு

—ஐந்தாம்வேற்றுமை ஒப்புப்பொருள். உம் - உயர்வுகிழம்பு.

என்னும் ஓச்சம் வளைஇ என அளபெடுத்தது. உலம்—உருண்ட
“கற்கண்ணஞ்செய்ததோள்மைந்தர்” என்று சேவகசிந்தாமணிநாமகளி
மையகத்தும் உள்ளது.

107 தந்தையடி யைத்தாழ்ந்து தாயைப் பாதனைமுன்
னிந்தையினு னீத்தசின நீத்தவனு—நந்தராணி
யங்குலத்தி னுக்குரிமை யாளவர நல்குகென்றான்
றங்குநில நேர்பொறையான் சார்ந்து. *சுடர்*

தங்குநிலம் நேர் பொறையான்=நிலைபெற்ற பூயியைப் போன்ற
பொறுமையையுடைய இராமபிரான், தந்தை அடியை சார்ந்து தாழ்
ந்து=பிதாவாகிய தசரதசக்கரவர்த்தியின் பாதங்களைக் கிட்டி வண
ங்கி. தாயை பாதனை=தாயாகிய கைகேசியையும் பாதனையும், முன்
னிந்தையினால்=முன்பு அவர் செய்த நின்றையான செய்கையினால், நீத்த
சினம் நீத்து=கிலக்கிய கோபத்தை நீக்கி, அவனும்=அப்பரதனும், நம்
தராணி அம் குலத்தினுக்கு=நமது அழகிய சூரியகுலத்திற்குள்ள, உரிமை
ஆவ வரம் நல்குக என்றான்=உரிய பொருள்களை ஆளும்படி வரங்கொடுத்த
திருக என்று கேட்டனன்.

சினம் எ - து முன் கைகேயி கேட்டவரத்தால் தசரதர் அவனை இகழ்ந்து
நீக்கி அவர் மகனாகிய பரதன் இனி அரசுரிமையையுடையா னெனச் சொல்லிய
கோபம் என்க. நிலம் நேர் பொறையன் எ-து “அகழ்வாரைத்தாங்கு நிலம்
போலத் தமமை, ஓங்குவார்பொறுத்த மலை” என்றதனால் பூயியை உவமை
சொல்லப்பட்டது. அவனும் என்றதில் உம்மை இறந்தது தமிழியது.

108. வானின் நிழிந்துவந்த மன்னன் தயரதனு
மேனின்ற வாகை மிகுதியின்மண்—பானின்ற
மைந்தனைமார் போடு மகிழ்ந்துதழீஇ நல்கரிய
வந்தவரந் தந்தனனென்றான்.

வானின்று நிழிந்து வந்த=சுவர்க்கத்திலிருந்து இறங்கிவந்த, மன்னன்
தயரதனும்=அரசனாகிய தசரதனும், மேல நின்ற ஆசை மிகுதியின்=
மேலாயிருக்கின்ற ஆசையினதுமிகுதியால், மனபால் நின்ற மைந்தனை—
பூயியில் நிற்கின்ற தன்புத்திரனாகிய இராமபிரான், மகிழ்ந்து மார்போடு
தழீஇ=களித்து மார்பில் தழுவிக்கொண்டு, நல்கு ஆரிய அந்த வரம்=கொடு
த்தம்கரிய (இராமபிரான் கேட்டுக்கொண்ட) அந்தவரத்தையும், தந்தனன்
என்றான்=கொடுத்தனன் என்று சொல்லினன்.

உம்மை—உயாவுளறபடி. கல்கு—முதலிலைத் தெ
னுருபு தொக்கது.

க0௯. இந்திரனு மோர்வரங்கே னென்னவிரா
ருந்தம்பால் வீழ்கவிக ஞாய்தலென—வந்தவா
மன்னு னளிக்கவுயிர்த் தவ்வா னாங்களண்ணல்
பொன்னூர்தா டாழ்ந்த பொலிந்து.

இந்திரனும் ஓர் வரம் கேள் என்ன=(அங்கு வந்த)இந்திரனும்
பிரானே நோக்கி ஒருவரம் (என்னைக்) கேட்டுக்கொள்க என்றுசொல்ல,
இராமன்=இராமபிரான், தியோர் உந்து அம்பால் வீழ கவிகள்=கொடிய
இராக்கதர் ஏவிய பாணங்களினால் இறந்து விழுந்துகிடக்கின்ற வானரங்கள்;
உய்தல் என=பிழைத்தெழுதலாம் என்று கேட்க, அன்னான் அந்த வரம்
அளிக்க=அவ்வீர்திரன் அவ்வரங்கொடுத்தலும், அவ்வானரங்கள் உயிர்த்து=
அந்தவானரசேனைகள் பிழைத்துயிர்பெற்று, பொலிந்து=விளக்கமுற்று,
அண்ணல் பொன் ஆர் தாள் தாழ்ந்த=இராமபிரானது அழகுநிரம்பிய திரு
வடிகளை வண்ணங்கி நின்றன.

உம்மை—இறந்ததுதழீஇயது. உய்தல்—பெயர்ப்பயனிலை; தொழிற்
பெயர்.

கக0. வின்னோர் மறைந்திடலும் வீடணன் பாலுதவு
பண்ணரும் புட்பகத்தின் பாலிளவன்—மண்ணீர் ற
மாதுகவிச் சேனையொடு வாவினான் காருததன்
சேதுவைபுறம் றூர்ந்தான் நிகழ்ந்து.

வின்னோர் மறைந்திடலும்=தேவர்கள் மறைத்து சென்றவுடன், வீட
ணன் அன்பால் உதவு=வீட்டணன் அன்போடு உதவிய, பண ஆரும்=அலக
கரித்த லமைந்த, புட்பகத்தின்பால்=புட்பகவிமானத்திலு, காருத்தன்=
இராமபிரான், இளவல் மண் ஈன்ற மாது=இலக்குமணனும் யாகபூமியினை
கொடுக்கப்பட்ட சீதாபிராட்டியும், கவி சேனையொடு=வானரசேனைகளுடன்
ஆடிப் இவர்களோடு, வாவினான்=வினாவி, திகழ்ந்து=விளக்கமுற்று,
சேதுவை உறறு ஆரந்தான்=(முன்பு தன்னுற் கடல் உகட்டப்பட்ட) அணை
யையடைந்து பொருந்தியிருந்தான்.

வாவினான் - முற்றெச்சம் கவி சேனை எ - து கவி என்னும் வடசொல்
கவி எனத்திரிந்த தற்பவ மாதலிற் கவிச்சேனை என வலிமிருந்தது. சேது
வடசொல்லாதலின் குறறுகரமாகாது ஐஉருபு வந்து புணர உடம்படுமெய்
பெற்றுச் சேதுவை எனப்புணர்ந்தது.

மண் ஈன்ற மாது என்பதற்கு - உலகங்களைப்பெற்ற அன்னையாகிய
இலக்குமிதேவியான சீதாபிராட்டி எனப் பொருள் கொள்ளுமாம்.

போர்புரிகாண்டம் முற்றிற்று.

